32000R0978

L 113/1 AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA 2000.5.12.

A TANÁCS 978/2000/EK RENDELETE
(2000. május 8.)
az Ausztráliából, Indonéziából és Tajvanból származó szintetikus poliészter fonalak behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről, valamint a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező szubvencionált importtal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendeletre, ([1]) és különösen annak 15. cikkére,

tekintettel a Bizottság által a Tanácsadó Bizottsággal folytatott konzultációt követően előterjesztett javaslatára,

mivel:

A. **ELJÁRÁS**

1. IDEIGLENES INTÉZKEDÉSEK ÉS MEGSZÜNTETÉS

(1) A Bizottság 123/2000/EK rendelete ([2]) (a továbbiakban: „ideiglenes vámról szóló rendelet") ideiglenes kiegyenlítő vámokat vetett ki az 5503 20 00 KN-kód alá tartozó, Ausztráliából és Tajvanból származó vágott poliészter szálra (a továbbiakban „VPSZ"), valamint megszüntette a Koreai Köztársaságból és Thaiföldről származó hasonló termékre vonatkozó eljárást.

A támogatásra vonatkozó döntő bizonyítékok hiányában nem hoztak ideiglenes kiegyenlítő intézkedéseket az Indonéziából származó VPSZ behozatalára vonatkozóan. Ennek ellenére döntés született arról, hogy folytatják az ebből az országból származó behozatalra vonatkozó vizsgálatot, nevezetesen a nem együttműködő társaságok kezelésével és a támogatás országos mértékének megállapításával kapcsolatban.

(2) Egy párhuzamos dömpingellenes vizsgálat eredményeként ideiglenes dömpingellenes vámokat vezettek be a 124/2000/EK bizottsági rendelet ([3]) alapján az Ausztráliából, Indonéziából és Thaiföldről származó VPSZ Közösségbe történő behozatalára.

2. AZ EZT KÖVETŐEN LEFOLYTATOTT ELJÁRÁS

(3) Az ideiglenes kiegyenlítő vám kivetését követően néhány érdekelt fél megküldte írásbeli megjegyzését. A 2026/97/EK rendelet (a továbbiakban „alaprendelet") 11. cikke (5) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban minden olyan érdekelt fél, amely meghallgatást kért, megkapta a meghallgatás lehetőségét.

(4) A Bizottság folytatta a végleges megállapításokhoz általa szükségesnek vélt információk összegyűjtését és ellenőrzését.

(5) Minden érdekelt fél tájékoztatást kapott azokról a lényeges tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján ajánlást szándékoznak tenni az Ausztráliából, Tajvanról és Indonéziából származó VPSZ behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vámok kivetésére.

Az érdekeltek időt kaptak arra, hogy megtehessek ezzel kapcsolatos nyilatkozataikat.

(6) Az érdekeltek által megtett szóbeli és írásbeli megjegyzéseket mérlegelték és indokolt esetekben figyelembe vették a végleges megállapítások megfogalmazásánál.

B. **ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK**

(7) Az érintett termék a KN 5503 20 00 kód alá tartozó nem kártolt, nem fésült, vagy más módon fonásra nem előkészített vágott szintetikus poliészter szál. Általánosan elfogadott elnevezése vágott poliészter szál (VPSZ).

(8) Mivel az érintett termék és a hasonló termék definíciójára vonatkozó ideiglenes megállapítások közzétételét követően semmilyen megjegyzés nem érkezett, az ideiglenes vámról szóló rendelet (10)–(12) preambulumbekezdésében foglalt következtetések jóváhagyása megtörtént.

C. **TÁMOGATÁSOK**

(9) Az ideiglenes vámról szóló rendeletben az exportőr gyártók által igénybevett kiegyenlíthető támogatásokra vonatkozó megállapítások – az e rendeletben megfogalmazott, ettől eltérő kifejezett rendelkezések hiányában – jóváhagyása megtörtént.

([1]) HL L 288., 1997.10.21., 1. o.
([2]) HL L 16., 2000.1.21, 3. o.
([3]) HL L 16., 2000.1.21, 30. o.

I. AUSZTRÁLIA

1. BEVEZETÉS

(10) Az ideiglenes vámról szóló rendelet közzétételét követően Ausztrália kormánya (a továbbiakban „AUK") 2000. január 17-én írásban terjesztette elő megjegyzéseit az ideiglenes intézkedések kivetésének alapját képező lényeges tények és megfontolások részleteit tartalmazó dokumentumhoz. Az egyetlen együttműködő exportőr megjegyzései 2000. január 14-én érkeztek meg. Az AUK meghallgatási lehetőséget kért, erre a meghallgatásra 2000. február 4-én sor került a Bizottságnál.

2. TÁMOGATÁSRA VONATKOZÓ KÉRDÉSEK

2.1. **Általános előterjesztések**

(11) Az AUK kifogásolta, hogy a nyilvánosságra hozatal dokumentumai nem tartalmazták az „ideiglenes intézkedések alapját képező lényeges tények és megfontolások alapjául szolgáló adatokat", az alaprendelet 30. cikkében foglaltaknak megfelelően. Mivel az AUK nem kapta meg a számítás módszerét, illetve az ideiglenes intézkedések kivetésének módszerét, a nyilvánosságra hozatal dokumentációja hiányos volt. Nem ismertették többek között a tőkeráfordításokra/állóeszközökre vonatkozó egyszeri támogatásoknál alkalmazott módszereket.

(12) A kifogásra adott válasz úgy tekintette, hogy az AUK részére megküldött nyilvánosságra hozatali dokumentum – annak ellenére, hogy ideiglenes nyilvánosságra hozatalra vonatkozó igény Ausztrália kormányától nem érkezett – tartalmazott egy támogatásra, károkozásra, oksági összefüggésekre és a Közösség érdekére vonatkozó részletes elemzést. Ezért az említett dokumentum lényegében tartalmazta a kivetett ideiglenes rendelkezések alapját képező lényeges tényeket és megfontolásokat. A nyilvánosságra hozatali dokumentum közölte a kiegyenlített előnyöket tartalmazó összes támogatási programra vonatkozó dokumentumban ismertetett támogatások számításához alkalmazott módszertan értelmezését; az egyszeri támogatásokra vonatkozó értelmezést az ideiglenes vámról szóló rendelet (30)–(32) preambulumbekezdésében megismételte.

(13) Az alaprendelet 30. cikke nem teszi kötelezővé a kormányok tájékoztatását a támogatás összegére vonatkozó vállalat-specifikus számításokról, különös tekintettel az alaprendelet 29. cikkére és a bizalmas információk kezelésének szabályaira. Az együttműködő exportőr az ideiglenes nyilvánosságra hozatali dokumentumban megkapta ezeket az információkat. Ezenkívül az ideiglenes vámokról szóló rendelet 2. cikke értelmében az érintett felek írásban ismertethették véleményüket ennek a rendeletnek a tartalmáról, többek között a kiegyenlítő vámok mértékéről.

2.2. **Egyes rendszerek**

2.2.1. *Exportpiac-fejlesztési támogatások (EMDG) rendszere*

(14) Az AUK azzal érvelt, hogy a „támogatások bevezetésének ellenőrzése", amelyet az EMDG rendszerében végeztek el, és amelyről az ideiglenes vámról szóló rendelet (14)–(17) preambulumbekezdése rendelkezik, nem köti a támogatást a várható exportbevételekhez, hiszen a tesztben az a szándék nyert kifejezést, miszerint a vállalkozásnak fel kell mutatnia az eredményes működés lehetőségeit; ehhez a jelentkezőnek megfelelő pénzügyi és gazdálkodási tervezési rendszerrel kell rendelkeznie.

(15) Ebben a tesztben a jelentkezőnek bizonyítania kellett, hogy olyan exportbevételt tervezett, amely nem elérhetetlen. Mivel az AUK ezt nem vitatta, megállapítást nyert, hogy abban az esetben, ha nem várható exportbevétel, az EMDG rendszer alapján támogatás nem folyósítható. Ily módon a támogatás voltaképpen exportteljesítménytől függő, hiszen a vizsgálat során ellenőrzött tények bizonyították, hogy a támogatás megítélése – a teszt „szándékából" függetlenül – az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében tényszerűen a várható exportbevételekhez kötött.

(16) Meg kell jegyezni továbbá, hogy az AUK és az exportőr gyártó az „üzleti titok" követelményeire való hivatkozással megtagadta a társaság által igénybevett tényleges támogatásra vonatkozó dokumentumok átadását. Ezért nem lehet ellenőrizni, átadta-e a társaság a támogatásról dönteni jogosult hatóságoknak a tervezett exportbevételekre vonatkozó számszerű információkat vagy sem. Az ellenőrző helyszíni szemle során a társaság és az AUK is tudomást szerzett arról, hogy ez az elutasító magatartás azzal a következménnyel járhat, miszerint az alaprendelet 28. cikkével összhangban rendelkezésre álló tények alapján fogalmazzák meg a végső megállapításokat. Ezért bár azzal kapcsolatban nem volt vita, hogy a „támogatások bevezetésének ellenőrzése" megköveteli a tervezett exportbevételekre vonatkozó információk kiszolgáltatását, az az álláspont alakult ki, hogy a támogatást a kivitelből származó várható bevételek alapján ítélték meg.

(17) Az AUK kifogásolta, hogy az EMDG rendszernek nem előfeltétele az exportteljesítmény, hiszen a támogatást a promóciós költségek egy bizonyos százalékának megtérítése alapján határozzák meg, és ez a költség nem kötődik a termék eladásához. Ezenkívül a rendszer nem meghatározott, hiszen nem korlátozódik az exportőrökre, és a jogosultság megállapítása tárgyilagos kritériumok alapján automatikus.

(18) Mivel a rendszer alapján a támogatásokra való jogosultság a várható exportbevételekhez kötött, a támogatás feltétele – a támogatás összegének kiszámításától függetlenül – az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében az exportteljesítmény. Az ilyen exporttámogatások az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésével összhangban törvény által meghatározott támogatásoknak minősülnek.

(19) Az AUK azzal érvel, hogy az EMDG rendszer nem részesíti előnyben a hazai árucikkeket a külföldiekkel szemben, mivel a törvényi szabályozás lehetővé teszi az Ausztráliában vagy külföldön gyártott árucikkek támogatását.

(20) Az előző érvre adott válasz rámutatott, hogy az 1997. évi EMDG törvény 4. részének 24. szakasza leszögezi, hogy „az Ausztráliában készült termékek jogosult árucikkeknek minősülnek, amennyiben megfelelnek az 50 % ausztrál tartalom szabályának", és az „Ausztrálián kívül készült termékek akkor minősülnek jogosult árucikkeknek, amennyiben megfelelnek a 75 %-os ausztrál tartalom szabályának". Az említett szakasz 3. és 4. alpontjának értelmében az ausztrál tartalom szabályai eltérhetnek az Ausztrál Kereskedelmi Bizottság (Austrade) döntésére alapozott szabálytól. Az Austrade döntése arra vonatkozik, hogy „az ausztrál ráfordítás a szóban forgó árucikkekben [……] elégséges-e ahhoz, hogy Ausztrália jelentős nettó hasznot élvezzen az árucikkek exportjából." Ez a szabály egyértelműen jelzi, hogy függetlenül attól, hogy az árucikkeket Ausztráliában gyártották-e vagy sem, az áruknak meg kell felelniük az ausztrál tartalom szabályának, ezért a támogatás előfeltétele a hazai termékek felhasználása a behozott árucikkekkel szemben, az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének b) pontjában foglaltak szerint. Ezenkívül az Austrade döntése arról, elegendő-e az ausztrál ráfordítás ahhoz, hogy Ausztrália jelentős nettó hasznot élvezhessen az exportból, az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében valójában a várható exportbevételekhez kötné ennek a rendszernek a működését.

(21) Az AUK és az exportőr gyártó azzal érveltek, hogy további kifizetés nem történt, mivel a társaság semmilyen további támogatásra nem jogosult. Sőt, az exportőr gyártó azt is állította, hogy a vizsgálat ideje alatt kapott támogatás a vizsgálati idő kezdete előtt felmerült kiadásokra vonatkozott, ezért ezt nem kell kiegyenlíteni.

(22) Noha a társaság a szóban forgó támogatást követően semmilyen rendszeres támogatásban nem részesült, hiszen a jövedelemküszöb túllépésével az említett időpontot követően nem felelt meg a jogosultsági kritériumoknak, a társaság nem vesztette el véglegesen a támogatásra való jogosultságát. Kifejezetten kereskedelmi jellegű fejlemények határozzák meg, hogyan alakul a társaság mindenkori eredménye – az EMDG rendszerben meghatározott mérték alatti szintet ér-e el vagy sem. Ez nem teszi indokolttá az eltérést attól az általános elvtől, miszerint a kiegyenlíthető támogatások összegét a kedvezményezett által élvezett és a vizsgálati időszak alatt feltárt haszon alapján kell meghatározni, az alaprendelet 5. cikkében foglaltak szerint.

(23) Általános szabály, hogy a támogatást attól az időponttól függően kell a vizsgálati időszakhoz tartozónak tekinteni, amikor a társaságnál jelentkezik az igénybevett támogatás haszna. Ebben az esetben mivel a támogatást a vizsgálati időszak alatt fizették ki a társaságnak, a hasznot is ebben az időpontban jelentkező haszonként fogadták el.

(24) Ezért az AUK és az exportőr gyártó által az EMDG rendszer vonatkozásában előterjesztett érveket elutasították, és az ideiglenes megállapításokat megerősítették.

(25) Az együttműködő exportőr gyártó a vizsgálati időszak alatt igénybe vette ezt a rendszert, a támogatások mértéke 0,03 % volt.

2.2.2. *Importhitel rendszer (ICS)*

(26) Az AUK és az exportőr gyártó véleménye szerint a VPSZ az ideiglenes vámról szóló rendelet (33)–(35) preambulumbekezdése értelmében nem támogatásra jogosult termék, és a társaság a VPSZ vonatkozásában semmilyen kifizetésben vagy juttatásban nem részesült. Az ICS alapján biztosított juttatások egyéb termékekre vonatkoztak, ezeket az említett egyéb termékekhez folyósították. A különböző termékek közötti kereszttámogatásra nem volt bizonyíték. A Bizottság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az importfinanszírozási hitelek eladásának haszna minden exportra értékesített terméknél jelentkezett, mert a készpénzbevétel felhasználása nem kapcsolódott egy bizonyos termékhez. Ugyancsak téves volt az a következtetés, hogy a VPSZ kivitelénél is jelentkezett az importhitelek eladásának haszna, mivel a VPSZ legnagyobb részét az exportpiacon értékesítették. Ezt a tények nem igazolják, különös tekintettel a társaság jelentős hazai eladásaira.

(27) A kereszttámogatás kérdése ebben az ügyben nem merülhet fel. Az ICS rendszerben jelentkező előnyök nem korlátozódnak egy bizonyos termékre. A társaság hitellehetőségeket kap, ezeket megszorítások nélkül készpénzre válthatja. Nincs olyan követelmény, miszerint a készpénzt csak a hitelösszeg kiszámításának tárgyát képező termék exportjára, eladására vagy gyártására lehet felhasználni. Ezért, mivel a támogatás előnyei nem egy bizonyos, a vizsgálat tárgyát nem képező termékhez kapcsolódnak, ezek az előnyök az összes exporteladásnál jelentkeznek, beleértve a VPSZ exporteladásait. Ezenkívül semmilyen bizonyíték sem támasztja alá, hogy az importhiteleket „ezekre [az egyéb] termékekre fordították". Lényegében bebizonyosodott, hogy a társaság a vizsgálati időszak alatt az összes importhitelt készpénzre váltotta. Meg kell jegyezni, hogy az Európai Bizottság soha nem jutott olyan következtetésre, hogy mivel a VPSZ legnagyobb részét exportálták, a VPSZ export élvezte a támogatások hasznát. Az a kérdés, hogy a VPSZ legnagyobb részét az exportpiacon értékesítették-e vagy sem, nem lényeges annak megítélésénél, élvezte-e az összes export, többek között a VPSZ export is az ICS rendszer alapján történt kifizetések hasznát vagy sem.

(28) Az AUK azzal is érvelt, hogy mivel az ICS 2000. június 30-án megszűnik, a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló WTO Egyezmény 19. cikkének (4) bekezdése értelmében a támogatás további figyelembevétele a kiegyenlítő vám kiszámításánál nem indokolt.

(29) Az alaprendelet 5. cikke megállapítja, hogy a kiegyenlíthető támogatások összegét a támogatásokra vonatkozó vizsgálati időszak alatt a kedvezményezett által élvezett előny ismeretében kell meghatározni. Mivel az ICS rendszer alapján az előnyök a vizsgálati időszak alatt jelentkeztek, ezeket a kiegyenlíthető támogatások összegének kiszámítása során figyelembe vették. Az alaprendelet 11. cikkével összhangban a támogatások vizsgálata során a vizsgálati időszak után támogatási programokban előforduló lehetséges változásokra vonatkozó információkat nem vették figyelembe. Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy az alaprendelet 19. cikke rendelkezik egy közbenső vizsgálat igénylésének jogáról; ennek során a Bizottság többek között mérlegelheti, hogy bekövetkezett-e bármilyen jelentős változás a támogatás körülményeiben vagy sem. Ezért az AUK érvelését elutasították.

A támogatás összegének kiszámítása

(30) Az AUK azt állította, hogy a támogatás összegét helytelenül számították ki, mivel helytelen az a megállapítás, hogy csak az export „kereszttámogatott". Ezért a helyes nevező nem az exporteladások, hanem a teljes értékesítés összege.

(31) A válaszban utalás történt a tőkeráfordítások/állóeszközök nem rendszeres támogatásainak nevezőjére vonatkozó hasonló kifogás elutasítására, amint azt a befektetések mozgósításának programja (IAP) és nemzetközi versenyképesség ösztönzésének programja (IICP) tartalmazza. Mivel a támogatás, amint az a fentiekből kiderül, exporttámogatás, ez az exporteladások szempontjából haszonnal jár. Ezért a támogatás mértékét az összegnek az exporteladások értékére történő kivetítésével kell meghatározni.

(32) Az együttműködő exportőr gyártó a vizsgálati időszak alatt igénybe vette ezt a rendszert, a támogatások mértéke 3,48 % volt.

2.2.3. *A befektetések mozgósításának programja (IAP) és a nemzetközi versenyképesség ösztönzésének programja (IICP)*

(33) Az AUK azzal érvelt, hogy a vizsgálat során az együttműködés megtagadása nem fordult elő. Bár az IICP és az IAP rendszerekre vonatkozó támogatásokról készült szerződéseket – amelyeket az ideiglenes vámról szóló rendelet (24)–(27) és (38)–(41) preambulumbekezdései ismertettek –, nem tudták bemutatni, a Bizottság szolgálatainak megküldték a szerződések tartalmát és egy értelmező anyagot a programok szándékairól, paramétereiről és működéséről. Ezenkívül az alaprendelet 28. cikkének (3) bekezdése rendelkezik arról, hogy az információt nem lehet figyelmen kívül hagyni, feltéve, hogy az érdekelt fél többek között minden tőle telhetőt elkövetett az információk kiszolgáltatása érdekében, és ez esetben pontosan ez történt. Végül, az ilyen bizonyítékok vagy információk elutasításának okait nem hozták nyilvánosságra és nem közölték a nyilvánosságra hozott megállapításokban, az alaprendelet 28. cikkének rendelkezései szerint.

(34) Az ellenőrző látogatás során az AUK és az együttműködő exportőr több alkalommal is tájékoztatást kapott az alaprendelet 28. cikkének (1) bekezdésében rögzített rendelkezésről, miszerint a támogatásról szóló szerződés és a kapcsolódó igazoló okmányok bemutatásának megtagadása azzal a következménnyel járhat, hogy az arra illetékesek az IICP és az IAP alapján folyósított támogatásokra vonatkozó ismert tények alapján fogalmazzák meg megállapításaikat. Az AUK és az együttműködő exportőr gyártó soha, még szóban sem hozták teljes terjedelemben a Bizottság szolgálatainak tudomására a szóban forgó támogatások tényleges feltételeit. Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a két program szándékairól, paramétereiről és működéséről, valamint a támogatás feltételeiről és összegéről szóló információkat az alaprendelet 28. cikkének (3) bekezdésével összhangban soha nem hagyták figyelmen kívül, amennyiben ez az információ ellenőrizhető volt. Az AUK által tett, nem ellenőrizhető közlések – miszerint sem az IICP, sem az IAP rendszer alapján adott támogatások nem exportteljesítményhez kötött támogatások – elutasításának okait egyértelműen fogalmazza meg az ideiglenes nyilvánosságra hozatali dokumentum, illetve az ideiglenes vámról szóló rendelet (28), (29), (40) és (42) preambulumbekezdése.

(35) Az AUK azzal is érvelt, hogy a Victoria állam kormánya által az IAP alapján folyósított támogatásokról megküldött információkat nem vették figyelembe, és az Európai Bizottság arra vonatkozó állításai, hogy a Victoria állam kormánya által folyósított támogatás exporthoz kötött, és az 1981. évi gazdaságfejlesztési törvény céljainak egyike az export, helytelenek és tények által nem igazoltak.

(36) Az IAP alapján folyósított támogatások feltételeire vonatkozó megállapításokat a rendelkezésre álló tények alapján kellett megfogalmazni. Ezeket a tényeket tartalmazza az 1981. évi gazdaságfejlesztési törvény 3. cikke (1) bekezdésének c) pontja, amely rendelkezik arról, hogy a Gazdaságfejlesztési Minisztérium funkciója többek között „az állam egész területén az ipar exportképességének fejlesztése", ennek támogatása, ösztönzése, elősegítése és végrehajtása, valamint Victoria állam számvevőszékének a bejelentő által idézett jelentése, amely megemlíti az együttműködő exportőr gyártó kivitelének várható növekedését.

(37) A szóban forgó támogatásra vonatkozó említett rendelkezés, azaz az 1981. évi gazdaságfejlesztési törvény 13. cikkének (3) bekezdése, amely meghatározza az IAP céljait, kifejezetten nem említi az exportképesség fejlesztését, csupán az általánosabb feltételekről tesz említést, ilyen például „az állam kiegyensúlyozott gazdasági fejlődése". A Victoria állam iparáról készült, „Üzleti vállalkozások Victoria államban" c. jelentésében 1993. szeptember 1-jén az ipari és foglalkoztatási miniszter úgy körvonalazza az IAP rendszert, hogy többek között „a támogatásra kiválasztott projekteknek jelentős nettó gazdasági előnyökkel kell járniuk Victoria állam számára, különösképpen az export szempontjából", és „a befektetéseknek a kereskedelem által érintett legfontosabb iparágakban kell megvalósulniuk, elsőbbséget biztosítva az export- és importpiacokon versenyhelyzetben levő társaságoknak".

(38) Ezért az AUK által az IAP és IICP vonatkozásában előterjesztett érvek nem fogadhatók el. Megerősítést nyert, hogy ezek a támogatások az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében exportteljesítménytől függő támogatások.

A támogatás összegének kiszámítása

(39) Az AUK azzal érvelt, hogy az IICP és az IAP alapján nyújtott támogatások tekintetében a támogatások összegének allokációjánál a nevező helyesen a teljes értékesítés, és nem csak az exportértékesítés, mivel a támogatások állóeszközök beszerzésére vonatkoztak és ezért az összes tevékenységet érintették.

(40) Szokásos gyakorlatnak számít, hogy az exportteljesítménytől függő támogatásokat az exporteladásokra allokálják, függetlenül attól, hogy azokat állóeszközök beszerzésére nyújtották-e vagy sem. Megalapozott az a feltételezés, miszerint az export támogatásához a támogatási programok alapján nyújtott juttatások ugyancsak az ilyen exporthoz kötődnek, ezért ezek kiszámításának alapja az exportértékesítés. Ez a megközelítés összhangban van a kiegyenlítő vámok vizsgálatainál a támogatások összegének kiszámítására vonatkozó, a Bizottság által elfogadott iránymutatásokkal.

(41) Az együttműködő exportőr gyártó a vizsgálati időszakban részesült az IICP és az IAP támogatásból, az igénybevett támogatások mértéke 1,92 %, illetve 0,64 % volt.

3. KIEGYENLÍTHETŐ TÁMOGATÁSOK ÖSSZEGE

(42) A vizsgált exportőr esetében az alaprendelet rendelkezéseivel összhangban megállapított kiegyenlíthető exporttámogatások összege értékarányosan kifejezve az alábbiak szerint alakult.

	EMDGS	IICP	ICS	IAP	Összesen
Leading Synthetics	0,03 %	1,92 %	3,48 %	0,64 %	6,07 %

(43) Mivel a vizsgált exportőr gyártó az Ausztráliából származó és a Közösségbe bevitt érintett termék szinte teljes mennyiségét elszámolta, a támogatás mértékének súlyozott átlaga fölötte van a támogatás 1 %-os *de minimis* küszöbértékének.

II. **INDONÉZIA**

1. BEVEZETÉS

(44) A megállapítások részletes ismertetését és az ideiglenes vámról szóló rendelet közzétételét követően a megállapított határidőn belül semmilyen további előterjesztés vagy megjegyzés nem érkezett.

(45) A WTO Támogatási Egyezmény VII. mellékletének hatálya alá tartozó országok tekintetében kialakult gyakorlattal és politikával összhangban elfogadott, hogy a 0,3 % alatti támogatások nem járnak előnyökkel. Ez a szabály csak az egyéni elbírálásban részesülő együttműködő exportőr gyártókra vonatkozik.

2. MINTAVÉTEL

(46) Ahhoz, hogy a Közösség szolgálatai az alaprendelet 27. cikkével összhangban kiválaszthassanak egy mintát, az exportőr gyártókat felszólították arra, hogy az eljárás kezdeményezésétől számított 15 nap alatt jelentkezzenek és küldjék meg az alapvető információkat export és hazai értékesítéseikről, az érintett termék előállításával kapcsolatban végzett pontos tevékenységeikről, valamint közöljék a VPSZ ágazatban működő összes társult vállalatuk pontos nevét és tevékenységét. A Bizottság tájékoztatta erről az indonéz hatóságokat és az exportőr gyártók indonéziai egyesületét.

a) *Együttműködő társaságok előzetes kiválasztása*

(47) Hét indonéziai társaság a megadott határidőn belül megküldte az igényelt információkat. Ezeket a társaságokat eredetileg az együttműködő társaságok közé sorolták és figyelembe vették a minta kiválasztásánál.

A megadott határidőn belül bejelentkezett társaságok képviselték a termék Indonéziából származó és a Közösség területére behozott szinte teljes importját.

(48) Azok az együttműködő társaságok, amelyek végül nem maradtak benne a mintában, értesítést kaptak, hogy az exportjukra kivetett kiegyenlítő vámot az alaprendelet 15. cikke (3) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban fogják meghatározni.

(49) Azok a társaságok, amelyek a megállapított határidőn belül nem jelentkeztek be, a nem együttműködő társaságok közé kaptak besorolást.

b) *A minta kiválasztása*

(50) Kezdetben az indonéz exportőr gyártók egyesületével egyeztetve három indonéz társaságból álló mintát választottak ki. Az indonéz exportőr gyártók egyesülete javaslatot tett arra, hogy két kezdetben kiválasztott társaságot váltsanak fel két másik társasággal, ezekez azonban nem lehetett reprezentatívabb jellegűeknek tekinteni a két eredetileg kiválasztott társaságnál. Erről tájékoztatták az összes érdekeltet.

(51) A mintavételhez eredetileg kiválasztott három társaságnak kérdőíveket küldtek. Ezt követően a három társaság közül az egyik hiányosan kitöltött kérdőívet küldött vissza, amely még a mintavétel során korábban megküldött információkkal ellentétes adatokat is tartalmazott. Egy másik társaság hiányos és nem értelmezhető választ küldött, és nem tájékoztatta a Bizottság szolgálatait egy másik indonéz társasággal fennálló kapcsolatáról. Meg kell jegyezni, hogy mindkét társaság több alkalommal kapott felszólítást, amelyben pontosan meg volt határozva az igényelt információ jellege, valamint az információk megküldésének határidejét is meghosszabbították. Mindezek következményeként a két társaságot részletesen tájékoztatták a vizsgálattal együttműködő társaságok köréből történő kizárásuk okairól és arról, hogy a vizsgálat számukra kedvezőtlenebb eredménnyel járhat, mint járhatott volna abban az esetben, ha együttműködnek a Bizottsággal.

(52) Tekintettel az eredetileg a mintába beválasztott társaságok együttműködésének nem megfelelő mértékére, a Bizottság szolgálatai döntöttek arról, hogy az alaprendelet 27. cikkének (4) bekezdése értelmében új mintát választanak. Ennek érdekében a mintát kiegészítették az egyéni elbírálás reményében a kérdőívet hiánytalanul és értelmezhetően kitöltő két együttműködő indonéz társasággal. Az indonéz exportőr gyártók egyesülete, az érintett társaságok és az indonéz hatóságok megfelelő tájékoztatást kaptak a döntésről és nem emeltek kifogást.

(53) A mintát alkotó három társaság, amely teljes mértékben együttműködött a vizsgálatban, megkapta a támogatás saját egyéni mértékét és az egyéni vámtételt.

3. AZ EGYÜTTMŰKÖDŐ EXPORTŐRÖK ÁLTAL HASZNÁLT TÁMOGATÁSI PROGRAMOK

BKPM rendszerek

(54) A Beruházások Koordinációs Tanácsa (Badan Koordinasi Penanaman Modal – BKPM) közvetlenül az Indonéz Köztársaság elnökének alárendelt kormányzati intézmény. A BKPM feladata az elnök támogatása a beruházásokra vonatkozó kormányzati politika alakításában, és felelős a beruházások tervezéséért és támogatásáért, a beruházási engedélyek feldolgozásáért és a beruházások megvalósításának felügyeletéért. A BKPM központi szerepet játszik a beruházási tevékenységek más kormányzati intézményekkel történő egyeztetésében. A BKPM ezenkívül részt vesz a regionális fejlesztésben, a beruházások negatív jegyzékének összeállításában és kezelésében (Daftar Negative Investasi – DNI); ez a jegyzék tartalmazza azokat az ágazatokat, amelyek el vannak zárba a befektetők előtt, illetve azokat, ahol a beruházási tevékenység szabályozott.

(55) A BKPM hagyja jóvá a külföldi (Penanaman Modal Asing – PMA) és hazai (PMDN) beruházásokat. A BKPM által PMA vagy PMDN társaságokként jóváhagyott társaságok mentességet vagy kedvezményeket élvezhetnek a beruházási javak, többek között gépek, berendezések, tartalék alkatrészek vagy segédberendezések, valamint a két év teljes termeléséhez szükséges alapanyagok behozatala esetén az importot terhelő vámok és egyéb illetékek befizetésénél.

(56) A külföldi beruházásokra (PMA) elsődlegesen az 1970. évi 11. törvénnyel módosított, a külföldi tőkebefektetésekről szóló 1967. évi 1. törvény az irányadó.

(57) A hazai beruházásokra (PMDN) elsődlegesen a 12/1971. törvénnyel módosított, a hazai tőkebefektetésekről szóló 6/1968. törvény az irányadó.

(58) Ezenkívül a PMA társaságokra és az egyéb társaságokra érvényesek a megfelelő kormányzati hatóságok által alkalmazott ágazati irányelvek, többek között az iparról szóló 5/1984., az erdőkről szóló 5/1967. és a mezőgazdaságról szóló 12/1992. törvényben meghatározott irányelvek.

(59) Az import vámmentességéről vagy kedvezményekről rendelkező eszközök jogalapját a pénzügyminiszteri rendeletek tartalmazzák (297/KMK.01/1997, 545/KMK.01/1997, 546/KMK.01/1997 és 252/KMK.04/1998).

a) *Jogosultság*

(60) Ezeket a lehetőségeket a BKPM, PMA által engedélyezett beruházási projektek, valamint a PMDN projektek vehetik igénybe, illetve azok a már létező PMA és PMDN társaságok, amelyek projektjeik bővítésével az üzembe helyezett kapacitás több mint 30 %-ával hasonló termékeket állítanak elő vagy diverzifikálják termékválasztékukat.

(61) A jogosultsági kritériumokat a BKPM határozza meg, ezeket gyakran aktualizálják. A kritériumok tartalmaznak a külföldi befektetésekre vonatkozó bizonyos korlátozásokat, ezek közül a legfontosabb az a kötelezettség, miszerint a külföldiek bizonyos ágazatokban eszközölt befektetések esetében kötelesek vegyes vállalatot alapítani egy indonéz társasággal.

(62) A befektetések negatív jegyzékében szereplő ágazatokban a beruházások nem jogosultak támogatásra; a tiltó listán szerepelnek egyes vegyipari ágazatok, többek között a ciklamátot és a szacharint előállító iparágak. További 12 ágazatban a beruházások jogosultsága bizonyos feltételekhez kötött. Ezeket az ágazatokat a BKPM által kiadott „Technical manual – implementation of capital investment 1998” (Műszaki kézikönyv – tőkebefektetések megvalósítása 1998) sorolja fel, a jegyzékben szerepel többek között a jódozott fogyasztási só, az etilalkohol és a műtrágyaiparágak.

(63) A program végrehajtásának módját illetően megállapították, hogy a társaságok az illetékes minisztérium által alkalmazott ágazati/iparági irányelvek hatálya alá tartoznak.

b) *Gyakorlati végrehajtás*

(64) Az első lépés a kérelmek benyújtása a BKPM-hez, ahol ezeket a kérelmeket értékelik az alkalmasság különböző szempontjai alapján: ágazati politikák, technológia, piac és pénzügyi helyzet. Engedélyezés esetében a BKPM segítséget nyújt a társaságoknak a további szükséges engedélyek, például az építési engedélyek, földhasználati engedélyek és munkavégzési engedélyek beszerzéséhez.

(65) Az importvám engedélyeinek beszerzésére egy későbbi időszakban kerül sor. Ehhez a PT. Sucofindo nevű szakmai ellenőrző ügynökségen keresztül meg kell küldeni az importból beszerzendő termelőeszközöket és alapanyagokat tartalmazó ún. törzsjegyzéket; az ügynökség értékeli a jegyzéket és elfogadását követően továbbítja azt a BKPM-nek. A BKPM ezt követően engedélyező nyilatkozatot és importengedélyt állít ki.

c) *Következtetés a kiegyenlíthetőségről*

(66) A BKPM rendszerek támogatásnak minősülnek, hiszen Indonézia kormányának (INK) a be nem fizetett vámokon keresztül megvalósult pénzügyi hozzájárulása a kedvezményezett számára közvetlen juttatásként jelentkezik.

(67) A rendszerek nem minősülnek visszatérítési rendszereknek az alaprendelet I–III. mellékletének rendelkezései alapján, hiszen a termelőeszközöket nem használják fel a gyártási folyamatban, és nincs kötelezettség az alapanyagok felhasználásával elkészült késztermék exportjára.

(68) A BKPM rendszerek a törvényi szabályozás értelmében nem exportteljesítmény-függő rendszerek, illetve nem a hazai termékeket a külföldiekkel szemben előnyben részesítő rendszerek.

(69) Noha a rendszerek látszatra a beruházások széles köre számára igénybe vehető rendszerek, ezek a rendszerek kifejezetten korlátozzák a támogatás igénybevételének lehetőségét bizonyos ágazatokban nem tevékenykedő társaságokra. Ezenkívül az egyes ágazatokra vonatkozó korlátozások, többek között a jogosultságot bizonyos jellegű társaságokra vagy földrajzi térségre korlátozó, vagy bizonyos ágazatokat teljes kizáró rendelkezések száma és minősége nincs összhangban az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjával, amely rendelkezik arról, hogy az engedélyező hatóságnak olyan objektív kritériumokat kell megállapítania, amelyek semlegesek, nem kedveznek egyes társaságoknak mások kárára, jellegüket tekintve gazdaságosak és alkalmazásukat tekintve horizontálisak. Ennek megfelelően ezek a programok az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében specifikusak, hiszen kifejezetten bizonyos vállalatokra korlátozzák a támogatás igénybevételét.

(70) Amennyiben az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) pontja nem rendelkezne a törvényi specifikusságról, a rendszer az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében akkor is specifikus rendszernek minősülne, hiszen nem bizonyosodott be, hogy a jogosultság automatikus; a jogosultságot eseti döntések alapján határozzák meg, a döntésekben részt vesznek bizonyos állami hatóságok, amelyek a megfelelő minisztériumok által alkalmazott ágazati/iparági politikákkal összhangban kötelesek eljárni. Nem érkezett semmilyen információ a támogatási program tényleges igénybevételéről, valamint arról sem, milyen módon mérlegeltek a támogatást adó hatóságok. Ezért az a megállapítás fogalmazódott meg, hogy a BKPM rendszerek az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében specifikus rendszereknek minősülnek és ezért kiegyenlíthetőek.

d) *A támogatás összegének kiszámítása*

(71) Az igénybevett támogatás mértékét a vizsgálati időszak alatt az alapanyagok és pótalkatrészek után be nem fizetett vám összege, valamint az 1988. január 1-jétől a vizsgálati időszak végéig az adott iparágban 17 év normál értékcsökkenési időtartam jellemezte beruházási javak után be nem fizetett vámok összege alapján határozzák meg. Mivel a rendszerek nem kapcsolódnak exportteljesítményhez, az összes hasznot az összes forgalomra osztották szét. Az így kapott összeget a vizsgálati időszak alatt kihelyezett bankkölcsönök kereskedelmi kamatlábának átlagával korrigálták; ez az átlag a vizsgálati időszak alatt 24,61 % volt.

(72) Két exportőr gyártó igénybe vette ezeket a rendszereket, de a fenti irányelvek értelmében a rendszerek alapján támogatásban egyikük sem részesült.

Bapeksta rendszerek

(73) Az importvám, a mentesség és a visszatérítés kezelésével megbízott központ (Bapeksta) kérelem alapján rendelkezhet az importvám elengedéséről vagy visszatértéséről, valamint a hozzáadottérték-adó (PPN) és a luxuscikkekre vonatkozó forgalmi adó (PPnBM) elengedéséről, amennyiben az importból beszerzett árut tovább feldolgozzák, majd exportálják.

(74) A mentességi rendszer a jövőben esedékes import vámjára vonatkozik, ezzel szemben a visszatérítés rendszere az exportra értékesített termék előállításához már felhasznált importtermékekre vonatkozik.

(75) A jogalap az 1997. december 1-jei 615/KMK.01/1997 pénzügyminiszteri rendelet.

a) *Jogosultság*

(76) A Bapeksta rendszereket az azok alkalmazását igénylő, indonéz exportőr gyártók vehetik igénybe.

(77) A mentességi lehetőségek igénybevételéhez a társaságnak késztermék formájában reexportálnia kell az importból származó anyagok 100 %-át, és ezt az import időpontjától számított 12 hónapon belül kell megtennie, hacsak a gyártás nem vesz igénybe 12 hónapnál több időt. Ebben az esetben mentesség adható. A társaságnak ezenkívül egy biztosítékot kell felajánlania, amelynek lehetséges formája a vámmentesség és az általában fizetendő PPN és PPnBM összegét fedező bankgarancia.

(78) A visszatérítési lehetőségek igénybevételéhez egy társaságnak már ki kell szállítania az exportra szánt késztermékeket. Az importnak legfeljebb 12 hónappal az exportra szánt árucikkek kiszállítása előtt kellett megtörténnie.

(79) Mindkét lehetőség igénybevételére az Indonézia területén létesített vámszabad területekre teljesített export is feljogosít.

b) *Gyakorlati végrehajtás*

(80) A mentesség igénybevételéhez a társaságoknak be kell nyújtaniuk egy kitöltött űrlapot, amelyen fel kell tüntetni a jövőben várható exportteljesítményt, az importból beszerezhető árucikkek iránti igényt, valamint az általában befizetendő vámra és adókra vonatkozó becslést. Ezt követően hathavonként jelentést kell benyújtani a Bapeksta illetékeseihez a teljesített exportról.

(81) A Bapeksta ezt követően az érintett társaság jelentéseinek könyvvizsgálói ellenőrzését végezheti el.

(82) A vám visszatérítésének igénybevételéhez a társaságnak be kell nyújtania egy űrlapot, amely igazolja, milyen összefüggés van az importból származó, elvámolt és adózott árucikkek, és az exportra értékesített árucikkek között; az űrlaphoz csatolni kell a behozatali és a kiviteli okmányokat.

(83) A Bapeksta jogosult arra, hogy az érintett társaság létesítményeiben végzett helyszíni ellenőrzésekkel győződjön meg ezeknek az okmányoknak a hitelességéről.

c) *A kiegyenlíthetőség megállapítása*

(84) Az INK állítása szerint a Bapeksta rendszerek a nemzetközi kötelezettségekkel összhangban levő szokványos vámvisszatérítési rendszerek. Azok a társaságok, amelyekről kiderült, hogy visszaéltek ezekkel a rendszerekkel, és őket meg nem illető adómentességet és visszatérítést vettek igénybe, bírságot fizettek. Hivatkoztak továbbá arra is, hogy számítógépes rendszerek működnek az import- és exportügyletek egyeztetéséhez. Ezekkel lehetett ellenőrizni, mely ráfordításokat milyen összegben használnak az exportra értékesített termékek előállításához.

(85) Az INK azonban nem tudott elégséges bizonyítékkal szolgálni a hatékony ellenőrző rendszer létezéséről.

(86) Az alaprendelet II. melléklete (II) részének (5) bekezdése és III. melléklete (II) részének (3) bekezdése rendelkezik arról, hogy ahol megállapítják, hogy az exportőr ország nem rendelkezik ilyen működő rendszerrel, az exportőr országnak a tényleges ráfordítások, illetve a tényleges tranzakciók alapján el kell végeznie egy újabb vizsgálatot, és ki kell derítenie, történt-e túlzott kifizetés vagy sem. Az INK ilyen vizsgálatot nem végzett. A Bizottság ezért nem vizsgálta, hogy történt-e az exportra értékesített termék előállítása során felhasznált termékekre vonatkozó importköltségek túlzott visszatérítése vagy sem.

(87) A Bapeksta rendszerek támogatásnak minősülnek, hiszen az INK vámmentesség vagy visszatérítés formájában nyújtott pénzügyi hozzájárulása közvetlen előnyt jelent a kedvezményezettnek. Ez a törvény értelmében exportteljesítményhez kötött támogatás (az alaprendelet I. mellékletének (I) része értelmében exporttámogatás), ezért az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében specifikusnak minősül.

d) *A támogatás összegének kiszámítása*

(88) Az exportőrök számára jelentkező hasznot a vizsgálati időszak alatt biztosított vámmentesség alapján számolták ki; ezt az összeget a vizsgálati időszak alatt realizált teljes exportforgalomra osztották szét. Az így kapott összeget a vizsgálati időszak alatt kihelyezett kereskedelmi bankkölcsönök 24,61 %-os kamatlába felének a hozzáadásával korrigálták.

(89) A PT. Indorama Synthetics TbK igénybe vette ezeket a rendszereket, a támogatás mértéke 1,4 % volt.

4. AZ EGYÜTTMŰKÖDŐ EXPORTŐR GYÁRTÓK ÁLTAL NEM HASZNÁLT TÁMOGATÁSI PROGRAMOK

(90) Megállapítást nyert, hogy az együttműködő exportőr gyártók nem vettek igénybe kiegyenlíthető támogatásokat az alábbi programok alapján:

– jövedelemadó lehetőség az 1996. július 8-i 45. kormányrendelet és az 1999. január 14-ei 7. elnöki rendelet alapján,

– vámszabad területek az 1996. június 4-i 33/1996. kormányrendelet és az Indonéz Köztársaság pénzügyminiszterének határozatai (291/KMK.05/1997, 547/KMK.01/1997 és 292/KMK.01/1998) alapján.

5. A KIEGYENLÍTHETŐ TÁMOGATÁSOK ÖSSZEGE

(91) A Bizottság az alaprendelet 27. cikkében említett mintavétel módszerének alkalmazásával korlátozta vizsgálatát. Az alaprendelet 27. cikkének (4) bekezdése alapján megállapítást nyert, hogy a mintában kiválasztott két társaság bizonyos mértékig megtagadta az együttműködést, ami számottevően befolyásolta volna a vizsgálat eredményét, ezért új mintát kellett választani. A mintában szereplő együttműködő exportőr gyártók számára megállapított kiegyenlíthető támogatások összege az alábbiak szerint alakult.

	BKPM rendszerek	BAPEKSTA rendszerek	Összesen
PT. Indorama Synthetics TbK	0,0 %	1,41 %	1,41 %
PT. Panasia Indosyntec TbK	0,0 %	0,0 %	0,0 %
PT. Susila Indah Synthetic Fiber Industries	0,0 %	0,0 %	0,0 %

(92) Az alaprendelet 15. cikkének (3) bekezdésével összhangban, a 27. cikk alapján bejelentkezett, de a vizsgálatból kimaradt exportőröktől vagy gyártóktól beszerzett importra vonatkozó kiegyenlítő vám mértéke nem haladja meg a mintában résztvevő felek számára meghatározott kiegyenlíthető támogatások összegeinek súlyozott átlagát. A mintában nem szereplő együttműködő exportőr gyártókra vonatkozó kiegyenlíthető támogatások összegét az alábbiak szerint határozták meg.

	BKPM rendszerek	BAPEKSTA rendszerek	Összesen
PT. GT Petrochem Industries TbK	0,0 %	0,45 %	0,45 %
PT. Teijin Indonesia Fiber Corporation	0,0 %	0,45 %	0,45 %

(93) Az alaprendelet rendelkezéseivel összhangban a kiegyenlíthető támogatások összege érték szerinti arányban kifejezve az együttműködő exportőrök esetében 0 % és 1,0 % között változik és ezért az Indonézia esetében meghatározott támogatás *de minimis* küszöbértéke alatt van, azaz nem éri el a 3 %-ot.

(94) A mintából kizárt két társaság, a PT. Global Fiberindo és a PT. Polysindo Eka Perkasa jelentős arányt képviseltek az érintett termék Közösségbe történő bevitelében (több mint 30 %). Ezért az erre a két társaságra és az ebben az eljárásban nem együttműködő összes egyéb társaságra vonatkozó végleges megállapításokat az alaprendelet 28. cikkével összhangban rendelkezésre álló tények alapján kell kialakítani.

(95) A vizsgálat során bizonyítást nyert, hogy léteznek olyan kiegyenlíthető támogatások, amelyeket a nem együttműködő exportőr gyártók is igénybe vehetnek. Az együttműködés hiánya vélhetően annak a következménye, hogy ezek a gyártók igénybe vehették és használhatták az Indonézia számára megállapított *de minimis* küszöböt meghaladó mértékű kiegyenlíthető támogatásokat. Az alaprendelet 28. cikkének rendelkezéseivel összhangban és a beadványban közölt információk, illetve a vizsgálat megállapításai alapján, valamint annak érdekében, hogy ne jutalmazzák az együttműködés hiányát, a szóban forgó két társaság kiegyenlíthető támogatásainak összegét az alábbiak szerint állapították meg.

	BKPM rendszerek (hazai támogatás)	BAPEKSTA (exporttámogatás)	Összesen
PT. Global Fiberindo	5 %	5 %	10 %
PT. Polysindo Eka Perkassa	5 %	5 %	10 %
Minden más társaság	5 %	5 %	10 %

(96) A Közösségben értékesített teljes indonéz exportot képviselő összes megvizsgált exportőr gyártóra (beleértve a két nem együttműködő társaságot) vonatkozó támogatás mértékének súlyozott átlaga meghaladja az országra vonatkozó *de minimis* értéket, azaz a 3 %-ot.

III. **TAJVAN**

1. BEVEZETÉS

(97) Az ideiglenes vámról szóló rendelet közzétételét követően Tajvan kormánya (a továbbiakban „TAK") 2000. január 17-én és 19-én kelt levelében ismertette álláspontját az ideiglenes intézkedések kivetésének alapját képező lényeges tényeket és megfontolásokat tartalmazó dokumentumról. Az exportőr gyártóktól számos írásbeli előterjesztés érkezett; mindegyik exportőr igényelt meghallgatási lehetőséget, amit 2000. február 15-re kapott meg.

2. ÁLTALÁNOS ELŐTERJESZTÉSEK

2.1. **Az érintett rendszerek specifikussága**

(98) Az exportőr gyártók előterjesztettek bizonyos általános megjegyzéseket a specifikusság fogalmának értelmezéséhez. Egy vizsgált támogatás specifikus voltának meghatározása az alaprendelet rendelkezései, nevezetesen a 3. cikk rendelkezései alapján történt. Annak eldöntése során, hogy

tartalmaznak-e az egyes vizsgált rendszerek az alaprendelet 3. cikke értelmében kiegyenlíthető specifikus támogatásokat vagy sem, figyelembe vették az exportőr gyártók észrevételeit. Az egyes rendszerekre vonatkozó szakaszokban – az ideiglenes rendeletben megfogalmazott meghatározásokat kiegészítendő – értelmezik azokat a módszereket, amelyekkel meghatározták az egyes rendszerek specifikus jellegét.

2.2. **A mindenkori uralkodó kereskedelmi kamatláb kiszámítása**

(99) Előzetesen döntés született arról, hogy a vizsgálat során 9,03 % általános kamatlábat alkalmaznak. Ezt a kamatlábat a vizsgálat során összegyűjtött és a vizsgálat céljára megfelelőnek vélt információk alapján állapították meg. A TAK és az exportőr gyártók megkérdőjelezték ennek a kamatlábnak a megbízhatóságát.

(100) Emiatt a kifogás miatt a Közösség szolgálatai újraszámolták az általánosan alkalmazott kamatlábat. A vonatkozó összehasonlító kamatlábat 8,52 % szintjén határozták meg, ezt Tajvanban 37 belföldi bank havi kereskedelmi kamatlábának figyelembevételével határozták meg. Ezek a kamatlábak nyilvánosak, megtalálhatók a Kínai Köztársaság Központi Bankjának Gazdaságkutató Osztálya által megjelentetett havi pénzügyi statisztikai jelentésben.

(101) Kifogásolták továbbá, hogy az előzetes megállapítások megfogalmazása során alkalmazott kamatlábnak egyeznie kell az összehasonlító kölcsönöknél alkalmazott kamatlábbal, és hogy a Bizottság által használt kamatláb nincs összhangban azzal a kamatlábbal, amelyet a társaságok képesek elérni a piacon, és amellyel a vizsgálati időszakban ténylegesen kihelyezték a kereskedelmi kölcsönöket. Az összehasonlítható kölcsön a hasonló összegű, hasonló rendeltetéssel és futamidővel kihelyezett kölcsön. Az exportőr gyártók körében ilyen összehasonlítható kölcsönt nem találtak. Ezért az összehasonlítható kamatláb kiszámításának fent említett módszerét helybenhagyták.

2.3. **A kamatláb alkalmazása a támogatás összegének számítása során**

(102) Az exportőr gyártók azzal érveltek, hogy a Bizottság tévedett, amikor a támogatottnak vélt programokban a Tajvanban a vizsgálati időszak alatt alkalmazott átlagos kereskedelmi kamatlábat alkalmazta.

(103) A támogatás névértékének kamattal történő kiegészítése az alaprendelet 5., 6. és 7. cikke alapján történt, amelyek tartalmazzák a támogatás összegének számítására vonatkozó rendelkezéseket; lásd a Bizottságnak a támogatás összege kiszámítására vonatkozó iránymutatásait kiegyenlítő vám vizsgálataiban.

(104) Az alaprendelet 5. cikkével összhangban a juttatás kiszámításának tükröznie kell a vizsgálati időszak alatt feltárt támogatás összegét, azaz nem csak az összeg névértékét abban az időpontban, amikor a kormány átruházza a kedvezményezettre a támogatást vagy elengedi valaminek a befizetését. A Bizottságnak a kiegyenlítő vámok vizsgálata során a támogatás összegének kiszámítására vonatkozó iránymutatásai kifejezetten rendelkeznek erről a megközelítésről; ennek az a lényege, hogy a támogatás összegének névértékét a normál kereskedelmi kamatláb alkalmazásával át kell alakítani a vizsgálati időszak alatt érvényes értékké.

(105) Az a kifogás is felmerült, hogy ez a módszertan nem alkalmazható az adójóváírásokra biztosított állítólagos támogatás összegeinél, hiszen a vállalatok által igényelt adójóváírásokat csak a következő év március 31-éig elkészítendő, egyébként évenként esedékes adóbevallásban alkalmazták. Az exportőr gyártók ennek alapján azzal érveltek, hogy addig az időpontig semmilyen támogatásban nem részesültek.

(106) Ez az érv azért nem fogadható el, mert a juttatásnak része az évenként fizetendő közvetlen adócsökkentés, ezért maga az előny évenként jelentkezik. Ezért a juttatásnak tartalmaznia kell azt a kamatmegtakarítást, amely annak következményeként jelentkezik, hogy nem kell a nyílt piacon felvenni az ilyen adómegtakarításokkal megegyező összeget.

2.4. **Az érintett termékre vonatkozó támogatások értékelése**

(107) A TAK és az exportőr társaságok azzal érveltek, hogy a Bizottságnak össze kell kötnie az állítólagos támogatási rendszereket az érintett termékkel, hiszen csak úgy lehet meghatározni a támogatottság mértékét, ha a termékcsaládokhoz kifejezetten köthető kedvezményeknél meghatározzák, milyen mértékben köthetők az egyes kedvezmények közvetlenül az érintett termékhez.

(108) A Bizottság iránymutatásai kifejezetten megemlítik, hogy amennyiben egy támogatásból származó előny egy bizonyos termékre korlátozódik, a támogatás összegének elosztására vonatkozó nevezőnek csak az adott termék eladásait (vagy exporteladásait) kell tükröznie. Amennyiben ez nem így van, a nevezőben a kedvezményezett összes eladását (vagy exporteladását) kell feltüntetni.

(109) A Bizottság az általa készített számítások során az alapanyagok importvám-mentességének számításánál ezt a megközelítést követte, amint azt az exportőr gyártók helyesen megállapították. Ebben a konkrét esetben a kedvezményeket csak a műszál divízió tekintetében határozták meg, ennek megfelelően a nevezőben az ennek megfelelő értékesítési mutatót használták. Az összes egyéb ismertetett rendszerben a kedvezmények nem korlátozódtak egy bizonyos termékre, ezért a nevezőben az összes értékesítést alkalmazták.

3. AZ EGYES RENDSZEREK

3.1. **Adójóváírás automatizálási és környezetvédelmi eszközök beszerzéséhez**

(110) A TAK és az exportőr gyártók azzal érveltek, hogy ezt az ideiglenes vámról szóló rendelet (49)–(58) preambulumbekezdésében leírt rendszert a Bizottság a támogatás meghatározottsága tekintetében tévesen értékelte. Elsősorban arra hivatkoztak, hogy az automatizálási és környezetvédelmi eszközök beszerzéséhez nyújtott állítólagos adójóváírás nem az import hazai eszközökkel való kiváltását szolgálja, ezért az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének b) pontja értelmében nem tekinthető meghatározott támogatásnak.

(111) Noha a program az importból származó és a belföldön előállított eszközökhöz egyaránt lehetővé teszi az adójóváírást, a hazai eszközök beszerzése esetén a támogatás kétszeres. A hazai piacon beszerzett eszközökre vonatkozó és az importból beszerzett eszközökre vonatkozó kétféle adójóváírási mérték két különálló programnak minősül. A hazai piacon beszerzett termékekre vonatkozó 20 % adójóváírási lehetőség hiányában egy társaság nem vehetne igénybe semmilyen adójóváírást. A 10 % adójóváírás nem tekinthető egységes adókulcsnak, hiszen csak az importból beszerezhető eszközökre vonatkozik. Mivel a 20 % adójóváírási lehetőség csak a belföldön gyártott eszközökre vonatkozik és nem terjed ki az importból beszerzett eszközökre, a támogatásnak előfeltétele az importtal szemben előnyben részesített belföldi termék. Ezért ez az adójóváírás az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének b) pontja értelmében specifikus importkiváltó támogatásnak minősül.

(112) Folytatva az előbbi elemzést, a 10 % adójóváírási lehetőség csak az importból beszerezhető gépekre vonatkozik, és ezért az import gépeket vásárló vállalkozásokra érvényes. Egy ilyen korlátozás az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében nem tekinthető semlegesnek, hiszen kedvez bizonyos vállalkozásoknak másokkal szemben. Ezenkívül a kritériumok jellegüket tekintve nem gazdasági, illetve alkalmazásukat tekintve nem horizontális jellegűek. Ezért a támogatás az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében specifikus támogatásnak minősül.

A támogatás összegének kiszámítása

(113) Ami a kiegyenlíthető támogatások összegének kiszámítását illeti, az exportőr gyártók azzal érveltek, hogy a hazai áruk vásárlására vonatkozó 20 % adójóváírásból 15 % nem tekinthető kiegyenlíthetőnek, hiszen az ilyen adójóváírási lehetőség az áruk származásától függetlenül vehető igénybe. Ez az érvelés nem tekinthető megalapozottnak. A kiegyenlíthető támogatások összegébe beletartozik az adójóváírások teljes összege, hiszen a hazai piacon beszerzett eszközök esetében igénybe vehető 20 % adójóváírás nem tekinthető az egységes 10 %-os adójóváírási lehetőségtől való eltérésnek. Mint már említettük, a kétféle adójóváírási mérték két különálló programnak minősül; ezek közül az egyik a hazai piacon beszerezhető eszközökre, a másik az importból beszerezhető eszközökre vonatkozik. A hazai gyártású berendezésekre vonatkozó 20 % adójóváírási lehetőség hiányában egy társaság nem vehetne igénybe semmilyen adójóváírást. A 10 % adójóváírás nem tekinthető egységes adókulcsnak, hiszen csak az importból beszerezhető gépekre vonatkozik. Ezért a Bizottság arra a megállapításra jutott, hogy a támogatás összege a TAK által elengedett összes bevétel.

(114) Az exportőr gyártóknál jelentkező kedvezmény mértékét az ideiglenes vámról szóló rendelet (57) preambulumbekezdésében leírtak szerint lehet meghatározni; korrigálni szükséges azonban az átlagos kereskedelmi kamatlábat, amelyet hozzáadtak a vizsgálati időszak alatt be nem fizetett adók összegéhez.

(115) A TAK arra is hivatkozott, hogy mivel a támogatás állóeszközök beszerzéséhez kötődik, ezt a támogatást a támogatás összegének az érintett iparágban használt eszközök normál értékcsökkenési időtartamára történő felosztásával kell meghatározni.

(116) A közvetlen adók megtakarításaként jelentkező kedvezmények általában nem kapcsolódnak az állóeszközök beszerzéséhez. A közvetlen adókra vonatkozó kedvezmények nem az állóeszközök beszerzéséhez, hanem a közvetlen adófizetési kötelezettség mérsékléséhez kapcsolódnak, hiszen a közvetlen adókra vonatkozó adófizetési kötelezettség akkor is létezik, ha nem történik állóeszközbeszerzés. Ez a megközelítés összhangban van a kiegyenlítő vámok vizsgálata során a támogatások összegének számításánál a Bizottság által alkalmazott iránymutatásokkal, amint azt az említett iránymutatásokhoz mellékelt 2. táblázat tartalmazza. A rendszer alapján jelentkező kedvezményeket a vizsgálati időszak alatt az alaprendelet 7. cikkének (4) bekezdésével összhangban megtakarított jövedelemadó alapján határozták meg.

(117) A vizsgálati időszak alatt két társaság vette igénybe a rendszer kedvezményeit, a kapott támogatások mértéke 0,42 %, illetve 0,40 % volt.

3.2. **Adójóváírás fontos vállalatoknál eszközölt beruházásokhoz**

(118) A TAK kifogásolta, hogy ez a rendszer nem minősíthető támogatásnak, hiszen a beruházási célpontként kiválasztott vállalatoknál pénzügyi hozzájárulás nem történt. Az adólevonásokkal nem a részvénykibocsátó társaságok, hanem a befektető részvényesek élhettek.

(119) Az adójóváírást igénylő, azaz a fontos vállalatokba beruházó vállalatoknál megállapítható a TAK pénzügyi hozzájárulása. Ez a pénzügyi hozzájárulás abban jelentkezik, hogy a befektető részvényesek adófizetési kötelezettsége csökken, azaz a kormány elengedi az állam adóbevételeinek egy részét. Azaz nem a beruházási célpontként kiválasztott társaságoknál jelentkező kedvezményeket, hanem a beruházást eszközölő társaság által élvezett kedvezményt kell kiegyenlíteni.

(120) A TAK és az exportőr gyártók arra hivatkoztak, hogy a szóban forgó, az ideiglenes vámról szóló rendelet (59)–(66) preambulumbekezdésében ismertetett rendszer olyan adójóváírást érint, amely általánosan hozzáférhető és ezért nem specifikus, hiszen ez a program bizonyos vállalkozásokba befektetni szándékozó jogi és természetes személyek számára egyaránt nyitott. A rendszer igénybevételének jogosultsága nem korlátozódik bizonyos társaságokra; a rendszer tárgyilagos, automatikus és semleges, és a társaságok nem az érintett termék gyártásának eredményeként vehetik igénybe az adójóváírást.

(121) A kifogásokat illetően a Bizottság arra a megállapításra jutott, hogy ennek a programnak az igénybevétele kifejezetten bizonyos vállalkozásokba befektetni szándékozó társaságokra korlátozódik, hiszen nem minden részvénybe eszközölt befektetés jogosult adójóváírásra. Csak a vállalkozások szűk körébe, például fontos technológiai társaságokba vagy beruházó társaságokba eszközölt befektetések tarthatnak igényt adójóváírásra.

(122) Ezenkívül, noha a Bizottság egyetértett azzal, hogy a jogosult társaságok meghatározása világos és tárgyilagos, az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjában megfogalmazott követelmény nem teljesül, azaz a jogosultság nem semleges, hiszen az érintett társaságok tevékenysége alapján korlátozza az adójóváírásban részesülő beruházások számát. Amennyiben egy beruházó vállalat támogatásban szeretne részesülni, választásának szabadsága ágazati hovatartozás alapján korlátozott. A gyáriparban és a műszaki szolgáltató iparágakban a jelentős technológiai vállalkozások körének meghatározására vonatkozó kritériumok 2. cikke a beruházások 11 meghatározott csoportjára korlátozza az adójóváírás lehetőségét. Ennek következményeként ennek a programnak az igénybevétele bizonyos vállalatokba eszközölhető beruházásoktól függ, és ezért nem tekinthető általánosnak. Ezért az exportőr gyártók ilyen jellegű érveit el kell utasítani.

(123) Az érintettek azzal is érveltek, hogy az adójóváírás haszna nem annak következményeként jelentkezik a társaságnál, hogy az érintett terméket állít elő. Nincs olyan követelmény, miszerint a jóváírás csak egy másik termék exportjához, eladásához vagy gyártásához vehető igénybe. A társaság olyan adójóváírásban részesül, amely kifejezetten a VPSZ termékek gyártásához és exportjához kapcsolódik. Ezért, mivel a támogatás kedvezményei nem kapcsolódnak egy adott, a vizsgálat által nem érintett termékhez, a támogatás az összes eladásra, többek között a VPSZ eladásokra is érvényes. Ennek alapján az exportőr gyártók által előterjesztett fenti érvet el kell utasítani.

(124) Végül megerősítést nyert az a megállapítás, miszerint ez a rendszer az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében specifikusnak minősül és kiegyenlíthető támogatásokat tartalmaz.

A támogatás összegének kiszámítása

(125) Az egyetlen érintett exportőr gyártónak nyújtott kedvezményt az ideiglenes vámról szóló rendelet (57) preambulumbekezdésében leírtaknak megfelelően határozták meg; az átlagos kereskedelmi kamatlábat 9,03 %-ról 8,52 %-ra korrigálták, ezt az összeget hozzáadták a vizsgálati időszak alatt be nem fizetett adók összegéhez.

(126) Ez a társaság 0,71 % kedvezményben részesült.

3.3. K + F tevékenységre és munkaerő-továbbképzésre vonatkozó adójóváírások

(127) Ahogyan arról az ideiglenes vámról szóló rendelet is rendelkezik ((67)–(72) preambulumbekezdés), ezeket az adójóváírási lehetőségeket nem meghatározott támogatásoknak minősítették. Az érdekeltektől ezt a megállapítást vitató írásbeli megjegyzések nem érkeztek. Ily módon ez a rendszer az alaprendelet 3. cikke értelmében nem specifikusnak, ennek megfelelően nem kiegyenlíthetőnek minősül.

3.4. Adójóváírás a természetes erőforrásokkal szűkösen rendelkező térségekben végzett beruházásokhoz

(128) A TAK az alaprendelet 4. cikkének (3) bekezdése alapján igényelte, hogy ez a rendszer kapjon zöld utat, hiszen megfelel a hátrányos helyzetű térségeknek nyújtott nem kiegyenlíthető támogatásokra vonatkozó kritériumoknak. Ezt azonban elfogadható bizonyítékokkal nem támasztották alá. Mivel nem sikerült hitelt érdemlő módon meggyőződni arról, hogy az említett rendelkezés követelményei valóban teljesülnek, ezért ezt az érvet el kell utasítani.

(129) A TAK azzal érvelt, hogy az exportőr társaságok kifejezetten VPSZ termékekhez kapcsolt kedvezményekben nem részesültek. Ezt az érvet „Az érintett termékre vonatkozó támogatások értékelése" szakaszban megfogalmazott válasszal összhangban el kell utasítani.

A támogatás összegének számítása

(130) A rendszert egy társaság vette igénybe és 0,01 % kedvezményben részesült.

3.5. Adójóváírások nemzetközi védjegyek bevezetéséhez

(131) Amint azt az ideiglenes vámról szóló rendelet (81) preambulumbekezdése tartalmazza, egy exportőr gyártó vette igénybe ezt a rendszert, de támogatásban nem részesült. Az érintett felektől észrevételek nem érkeztek.

3.6. Kedvezményes kamatlábbal folyósított kölcsönök: automatizálásra, környezetvédelemre és energia-megtakarításra vonatkozó ösztönző eszközök

(132) A szóban forgó, az ideiglenes vámról szóló rendelet (82)–(91) preambulumbekezdésében ismertetett rendszereknek az alapja az ágazatok korszerűsítéséről szóló törvény (a továbbiakban „SUI") 21. cikkének (1) bekezdése.

(133) A TAK és az exportőr gyártók arra hivatkoztak, hogy ezek a kölcsönök szinten minden tajvani társaság által igénybe vehetők és ezért nem specifikusak, ennek megfelelően nem kiegyenlíthetők. Konkrétan azzal érveltek, hogy a jogosultság nem korlátozódik bizonyos társaságokra; a jogosultság megítélése objektív, de ha nem lenne objektív, ebből önmagában még nem következik az, hogy a program specifikus.

(134) Ami ezeket az érveket illeti, tény, hogy az említett SUI 21. cikke (1) bekezdésének rendelkezései kifejezetten bizonyos kritériumoknak és feltételeknek megfelelni képes társaságokra korlátozzák a kedvezményeket. Az Executive Yuan of the Development Fund által meghatározott konkrét feltételekkel meghatározott gépekbe és berendezésekbe eszközölt beruházások és az ehhez hasonló egyéb feltételek és kritériumok az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében ugyancsak nem minősülnek objektív kritériumoknak és feltételeknek. A SUI 21. cikkének (1) bekezdésében felsorolt rendelkezések nem lehetnek objektív rendelkezések, hiszen a kritériumok jellegüket tekintve nem semleges vagy gazdasági, illetve alkalmazásukat tekintve nem horizontális kritériumok; előre tudott ugyanis, hogy bizonyos vállalkozások üzleti tevékenységük jellegénél fogva másoknál nagyobb valószínűséggel lesznek abban a helyzetben, hogy élvezhessék ezeknek a kölcsönöknek a hasznát. Ezért ennek a rendszernek az előnyeiből bizonyos ágazatok nagyobb mértékben, más ágazatok kisebb mértékben részesedhetnek.

(135) A specifikusság egyik alapelve, hogy minden olyan támogatásnak, amely kedvez bizonyos vállalkozásoknak mások kárára és ily módon torzítja az erőforrások elosztását a gazdaságban, kiegyenlítő intézkedések hatálya alá kell tartoznia abban az esetben, ha méltánytalanság előidézőjévé válik. Ott, ahol egy gazdaságon belül a támogatásokra való jogosultság korlátozott, és az elosztás nem semleges kritériumok alapján történik, feltételezhető az ilyen torzító hatás érvényesülése az erőforrások elosztásában. Ez az elv az alapja az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdése a) pontjának, amely arról rendelkezik, hogy egy támogatás specifikus minden olyan esetben, amikor az azt odaítélő hatóság vagy az utóbbi működését meghatározó törvényhozás kifejezetten egy bizonyos vállalati körre korlátozza a támogatás igénybevételének lehetőségét. Ezért a fent említett kifogásokat nem fogadták el.

(136) Elhangzottak olyan állítások, miszerint amennyiben a jogosultság nem objektív, ebből még nem következik automatikusan, hogy a program specifikus. Ezt az állítást azért is el kell utasítani, mivel a specifikusság automatikus megállapítása nem történt meg. Ez a rendszer azért minősül specifikusnak, mivel az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) pontjával összhangban bizonyos vállalatokra korlátozott, a fentiekkel összhangban. A Bizottság ezért megerősíti az ideiglenes vámról szóló rendelet (87) preambulumbekezdésében említett ideiglenes megállapításokat.

(137) Az érdekeltek azzal érveltek, hogy kedvezményes kamattal kihelyezett kölcsönöknél a kiegyenlíthető támogatás csak az állami gyakorlatban és a kereskedelmi gyakorlatban alkalmazott kamatlábak közötti különbséget jelenti.

(138) A kiegyenlítő vámok vizsgálata során a támogatás összegének kiszámításánál a Bizottság által alkalmazott irányelvek rendelkeznek arról, hogy az államtól felvett kölcsönök esetében a támogatás egyenlő az állami kölcsön után fizetendő kamat összege és a vizsgálati időszak alatt egy összehasonlítható kereskedelmi kölcsön után fizetendő kamat közötti különbséggel.

(139) A TAK arra is hivatkozott, hogy csupán két vállalat élvezte ennek a VPSZ fejlesztésére vonatkozó programnak a kedvezményeit. Ezt az érvet a fenti „Az érintett termékre vonatkozó támogatások értékelése" c. szakaszban megfogalmazott válasszal összhangban el kellett utasítani.

A támogatás összegének számítása

(140) Az exportőr gyártók azt állították, hogy az ideiglenes megállapításoknál alkalmazott kamatlábnak meg kell egyeznie az összehasonlítható kölcsönök kamatával, és a Bizottság által alkalmazott kamatláb semmiképpen sem esik egybe a piaci kamatlábbal; a társaságok a vizsgálati időszak alatt voltaképpen kereskedelmi kölcsönöket vettek igénybe.

(141) Az összehasonlítható kölcsön egy hasonló összegű, hasonló célra, hasonló futamidővel felvett kölcsön. Amint azt az ideiglenes rendelet (89) preambulumbekezdésében már említettük, az érdekelt exportőr gyártóknál ilyen összehasonlítható kölcsönt nem találtak. Ezért a Bizottság megerősítette a Tajvan esetében meghatározott és fent értelmezett összehasonlító kamatláb alkalmazásának helyességét.

(142) Az egyik exportőr gyártó kezdetben azt állította, hogy a Bizottság kalkulációjában olyan támogatásokat is figyelembe vett, amelyek állításai szerint felmerültek, ezzel szemben az érintett társaság a vizsgálati időszak alatt nem fizetett kamatot, mivel csak részletekben vette fel a kölcsönt. Későbbi leveleiben ugyanez az exportőr gyártó azt állította, hogy a fentiekkel ellentétben a vizsgálati időszak alatt kamatfizetéseket teljesített.

(143) A társaság kifejezetten megemlít három kölcsönt, amelyek vonatkozásában a kérdőívre adott válaszokban szolgált információkkal; ezeket a helyszíni ellenőrzések során ellenőrizték; az említett kölcsönök vonatkozásában a vizsgálati időszak alatt kamatfizetés nem történt, ezzel szemben az ideiglenes megállapítások nyilvánosságra hozatalakor az erre válaszként megküldött első előterjesztésben a társaság nem kérdőjelezte meg ezeket az előzetes megállapításokat.

(144) A kölcsönöket olyan kölcsönként jelentették be, amelyek után a társaságnak a vizsgálati időszak alatt nem kell kamatot fizetnie; a kölcsönök tőkéjét egyszeri támogatásként folyósították. A Bizottság az ideiglenes rendeletben leírtakkal összhangban határozta meg az állítólagos támogatások összegét.

(145) Az ideiglenes megállapítások közzététele után a társaság azt állította, hogy ezeknél a kölcsönöknél a vizsgálati időszak alatt több alkalommal fordult elő kamatfizetés, és a kölcsönök tőkéjét több részletben, támogatásként kapták meg.

(146) Megállapítást nyert, hogy az ezzel kapcsolatban közölt információk ellentmondanak a kérdőívben adott válaszoknak, és a helyszíni ellenőrző szemle során a társaság által kifejezetten közölt információknak. Ezenkívül az új állítások nem felelnek meg a korábban ellenőrzött adatoknak. Sőt, ezeket az állítások nincsenek elégséges mértékben alátámasztva tárgyilagos és/vagy ellenőrizhető bizonyítékokkal. A Bizottság ezért megerősítette az ezekre a kölcsönökre vonatkozó számítás eredeti módszerét.

(147) Az érdekeltek azzal érveltek, hogy a támogatás összegének kiszámítása során a Bizottságnak figyelembe kell vennie azt a tényt, hogy a vizsgálati időszak alatt a kétéves türelmi idő miatt tőke visszafizetésére nem került sor. Ez az állítás semmilyen tekintetben nem változtatja meg a Bizottság által elkészített kedvezményszámítást, amelynek alapja a kifizetett kamat összege és az általában fizetendő kamat összege közötti különbség. A Bizottság ezért megerősítette az ezekre a kölcsönökre vonatkozó számítás eredeti módszerét.

(148) Az exportőr gyártók kedvezményeit az ideiglenes vámról szóló rendelet (88)–(90) preambulumbekezdésében leírtakkal összhangban határozták meg.

(149) A négy társaság 0,04 % és 0,31 % közötti mértékben részesült kedvezményekben.

3.7. **Importvám-mentesség: új berendezések és környezetvédelmi berendezések beszerzése**

(150) Ennek az állítólagos kiegyenlíthető támogatási rendszernek a jogalapjai: a 84. fejezet 3. és 9. kiegészítő megjegyzése, a 85. fejezet 4. és 5. kiegészítő megjegyzése, valamint a 90. fejezet 1. és 2. kiegészítő megjegyzése – Import vámtarifák és az import és export árucikkek osztályozása, Kínai Köztársaság (a továbbiakban „Vámjogszabályok”).

(151) A TAK arra hivatkozott, hogy ez a program nem felel meg a támogatás definícióinak az alaprendelet 2. cikke szerint, mégpedig azért, mert nem történik közvetlen pénzátutalás, nem történik árucikkek vagy szolgáltatások értékesítése és nincs semmilyen ár- vagy jövedelemtámogatás. Ezt az érvet el kell utasítani, hiszen ebben a rendszerben létezik a TAK pénzügyi hozzájárulása elengedett importvámok formájában, az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában foglaltakkal összhangban, ily módon a kedvezményezettek kedvezményben részesülnek.

(152) A TAK és az exportőr gyártók arra hivatkoztak, hogy a Bizottság a rendszer specifikussága és az állítólagos támogatás kiegyenlíthetősége tekintetében tévesen értékelte az ideiglenes vámról szóló rendelet (92)–(99) preambulumbekezdésében ismertetett rendszert.

(153) Elsősorban azt állították, hogy az importvám-menteség rendszeréhez hozzáférhet minden olyan tajvani társaság, amely nem helyben gyártott berendezéseket szeretne beszerezni, és ezért a támogatás nem tekinthető specifikusnak, hiszen a mentességet igénybe venni szándékozó társaságok száma nem korlátozott, és a rendszer tárgyilagos és semleges kritériumok alapján működik.

(154) A Bizottság megítélése szerint ez a kritérium az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében nem objektív. Ez a cikk előírja, hogy az objektív kritériumok vagy feltételek legyenek jellegüket tekintve semlegesek és gazdaságiak, és alkalmazásukat tekintve horizontálisak. A Vámjogszabályok fent említett kiegészítő megjegyzései nem tekinthetők jellegüknél fogva gazdasági és alkalmazásukat tekintve horizontális feltételeknek, hiszen ennek a rendszernek az alkalmazása csak bizonyos vállalkozásokra korlátozódik. Ezt a rendszert csak olyan társaságok vehetik igénybe, amelyek be vannak jegyezve, és olyan gyáripari és műszaki szolgáltató ágazatokat képviselnek, amelyek a légszennyezés, a vízszennyezés, a zaj és a rezgések megelőzését, a környezetvédelmi felügyelet és környezeti hatásvizsgálatok, a hulladékgazdálkodás feladatainak ellátását, a kutató és kísérleti tevékenységet vagy a Vámjogszabályok külön fejezeteiben említett vizsgálatok és elemzések elvégzését szolgáló gépeket, berendezéseket és készülékeket hoznak be az országba. Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy a felsorolt berendezések, mivel megfeleltek ezeknek a követelményeknek, csak abban az esetben mentesülhetnek az importvám befizetése alól, ha a tajvani hatóságok meggyőződtek arról, hogy a szóban forgó berendezéseket nem Tajvanban gyártották. Ennek megfelelően a rendszer előnyeiből csak azok a társaságok részesülhetnek, amelyek olyan ágazatokban tevékenykednek, amelyeknek a gépeit nem Tajvanban gyártják.

(155) A fenti kifogásokat elutasították, és az ideiglenes vámról szóló rendelet (97) preambulumbekezdésében ismertetett ideiglenes megállapítások megerősítést nyertek.

A támogatás összegének számítása

(156) Az exportőr gyártók kedvezményeit az ideiglenes vámról szóló rendelet (98) preambulumbekezdésében leírtakkal összhangban határozták meg.

(157) A négy exportőr társaság 0,12 % és 0,20 % közötti mértékben részesült kedvezményekben.

3.8. **Importvám-mentesség: alapanyagok importja**

(158) Ennek az ideiglenes vámról szóló rendelet (100)–(106) preambulumbekezdésében ismertetett állítólagos kiegyenlíthető támogatási rendszernek a jogalapja a 29. fejezet 6. kiegészítő megjegyzése – Import vámtarifák és az import és export árucikkek osztályozása, Kínai Köztársaság (a továbbiakban „Vámjogszabályok”).

(159) Az exportőr gyártók azzal érveltek, hogy erre a rendszerre nem kell kiterjeszteni a vizsgálatot, mivel a beadványban nincs utalás erre a rendszerre, és az ellenőrző látogatások előtt a Bizottság nem igényelt semmilyen információt erről a programról.

(160) A beadvány és a vizsgálat kezdeményezésének bejelentése is „importvám-mentességekre" hivatkozott, mint az érintett termékre vonatkozó állítólagos támogatási programokra. Ezért elfogadták, hogy a beadvány első látásra elégséges bizonyítékot tartalmaz egy vizsgálat kezdeményezéséhez, és a Bizottság által megküldött értesítés, valamint a kérdőívek és a kapcsolt dokumentumok világosak és egyértelműek abban a tekintetben, hogy információkat igényelnek az importvám-mentességről, többek között az alapanyagok vámmentesítéséről. Ezenkívül a beadvány megküldése során a panaszostól nem várható el, hogy ismerje egy harmadik országban alkalmazott állítólagos támogatási programok összes részletét. Az alaprendelet 10. cikkének (2) bekezdése kifejezetten rendelkezik arról, hogy a beadványnak a panaszos részére ésszerűen rendelkezésre álló információkat kell tartalmaznia. A panaszos bizonyos állításokat fogalmazott meg az új eszközök és környezetvédelmi berendezések importvám-mentességéről. Tekintettel a támogatások jellegére és különösen arra a tényre, hogy az ilyen berendezésekre és alapanyagokra vonatkozó importvám-mentességet a Vámjogszabályok „kiegészítő megjegyzéseinek" alapján állapították meg, a következtetés az volt, hogy a Bizottságnak jogában áll kivizsgálni ezeket, és adott esetben ajánlást tenni kiegyenlítő intézkedések bevezetésére.

(161) A TAK arra hivatkozott, hogy ez a program nem felel meg a támogatás egyik definíciójának sem az alaprendelet 2. cikke szerint, mégpedig azért, mert nem történik közvetlen pénzátutalás, nem történik árucikkek vagy szolgáltatások értékesítése és nincs semmilyen ár- vagy jövedelemtámogatás. Ezt az érvet el kell utasítani, hiszen ebben a rendszerben létezik a TAK pénzügyi hozzájárulása elengedett importvámok formájában, az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontjával összhangban, és így kedvezmény adásáról van szó.

(162) A TAK és az exportőr gyártók arra hivatkoztak, hogy a Bizottság a támogatás specifikussága és az állítólagos támogatás kiegyenlíthetősége tekintetében tévesen értékelte a rendszert.

(163) Azt állították továbbá, hogy az ilyen importvám-mentességek nem korlátozódnak bizonyos vállalatokra, mivel a mentességek engedélyezésének kritériumai tárgyilagosak és semlegesek.

(164) Ez a rendszer kifejezetten az adott feldolgozóipari vállalkozások zárt körére vonatkozik, amelyek az üzemigazgatási szabályok hatálya alá tartoznak a kifejezetten kilistázott alapanyagok importja tekintetében; ezek az anyagok ebben az esetben vegyi anyagok, amelyeket csak műanyagipari termékek, műszál, gumi, petrolkémiai közbenső termékek előállításához használnak kémiai reakciókban, és amelyeket nem gyártanak vagy nem elegendő mennyiségben forgalmaznak Tajvanban. Ennek eredményeként a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy ez a rendszer kifejezetten a Vámjogszabályok kiegészítő megjegyzéseinek rendelkezéseiben megfogalmazott feltételeknek megfelelni képes bizonyos vállalati körre vonatkozik. Az ilyen feltételek jellegüket tekintve nem semlegesek és nem gazdasági jellegűek, illetve alkalmazásukat tekintve nem horizontálisak.

(165) Az exportőr gyártók azzal is érveltek, hogy ez a rendszer nem tekinthető támogatásnak, mivel az érintett termékbe maradéktalanul beépített importra kivetett importköltségeken túl semmilyen egyéb kedvezménnyel nem jár. Tekintettel arra, hogy az ilyen mentesség az alaprendelet I. melléklete értelmében nem tekinthető kiegyenlíthető támogatásnak abban az esetben, ha exportteljesítéstől függ, az exportteljesítménytől nem függő hasonló mentesség *a fortiori* nem kiegyenlíthető támogatásnak tekintendő.

(166) Az alaprendelet I. melléklete tartalmazza az exporttámogatások szemléltető jegyzékét, amely (i) tételként tartalmaz egy rendelkezést az adóvisszatérítési rendszerről, amelyre vélhetően vonatkozik az érv. A szóban forgó rendszerben azonban nincs szó az importköltségek elengedéséről vagy visszatérítéséről, mivel nincs említve, hogy létezik olyan követelmény, hogy az importból beszerzett árucikkeket fel kell használni az exportra szánt végtermék előállításához. Ezért az a vélemény, hogy az I. melléklet mint az exporttámogatások szemléltető jegyzéke nem érinti azt a kérdést, támogatásnak minősül-e ez a program vagy sem, mivel ez a rendszer nem tekinthető exporttámogatásnak. Az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja kifejezetten előírja, hogy csak az I–III. melléklet értelmében biztosított mentességek nem minősülnek támogatásnak. Ezért alkalmazni kell az alaprendelet 2. cikkében említett támogatás-definíciót. Ez a rendszer támogatásnak minősül, mivel ez a TAK pénzügyi hozzájárulása az importvám elengedése formájában; a kedvezményezettnek nem kell befizetnie az egyébként esedékes importvámot, ily módon kedvezményben részesül.

(167) Ezért a Bizottság megerősíti az ideiglenes vámról szóló rendelet (104) preambulumbekezdésében leírt előzetes megállapításait.

A támogatás összegének számítása

(168) Az exportőr gyártók kedvezményeit az ideiglenes vámról szóló rendelet (105) preambulumbekezdésében leírtakkal összhangban határozták meg.

(169) A négy exportőr társaság 0,16 % és 0,51 % közötti mértékben részesült kedvezményekben.

3.9. **Kiegészítő alapok és támogatási alapok**

A támogatás összegének számítása

(170) A TAK az alaprendelet 4. cikkének (2) bekezdése alapján igényelte, hogy ez a rendszer kapjon zöld utat, mivel megfelel a kutatási tevékenységekre vonatkozó nem kiegyenlíthető támogatások kritériumainak. Ezt azonban elfogadható bizonyítékokkal nem támasztották alá. Mivel nem sikerült hitelt érdemlő módon meggyőződni arról, hogy az említett rendelkezés követelményei valóban teljesülnek, ezért ezt az érvet el kell utasítani.

(171) A TAK azzal érvelt, hogy ez a program nem kapcsolódik a VPSZ termékek gyártásához. Ezt az érvet „Az érintett termékre vonatkozó támogatások értékelése" szakaszban megfogalmazott válasszal összhangban el kell utasítani.

(172) A rendszert két társaság vette igénybe. Az egyik nem részesült kedvezményben, a másik 0,01 % kedvezményben részesült.

4. A KIEGYENLÍTHETŐ TÁMOGATÁSOK ÖSSZEGE

(173) Az együttműködő társaságoknál az alábbi belföldi támogatási mértékeket állapították meg:

	Adójóvá-írások	Kölcsönök	Import-vám-mentesség	Kiegészítő alapok	Összes támogatás
Nan Ya Plastics Corp.	1,14	0,06	0,32	0,00	1,52
Far Eastern Textile Ltd	0,40	0,31	0,36	0	1,08
Shinkong Synthetic Fibres Corp.	0	0,04	0,68	0,01	0,73
Tuntex Distinct Corp.	0	0,20	0,34	0	0,54

(174) A megvizsgált, Tajvanból származó és a Közösség piacán értékesített gyakorlatilag a teljes exportot képviselő exportőrök támogatásának súlyozott átlaga az 1 % *de minimis* küszöbérték fölött van.

D. **KÁROKOZÁS**

1. A KÖZÖSSÉG IPARÁNAK MEGHATÁROZÁSA

(175) Mivel a Közösség iparának meghatározását illetően semmilyen megjegyzés nem érkezett, az ideiglenes vámról szóló rendelet (133) preambulumbekezdésében megfogalmazott következtetések megerősítést nyernek.

2. FOGYASZTÁS A KÖZÖSSÉGBEN

(176) Mivel a Közösségben megállapított fogyasztást illetően semmilyen megjegyzés nem érkezett, az ideiglenes vámról szóló rendelet (134) preambulumbekezdésében közölt értékelés megerősítést nyer.

3. VPSZ BEVITELE A KÖZÖSSÉGBE AZ ÉRINTETT ORSZÁGOKBÓL

a) *Az import halmozott értékelése*

(177) Előzetesen úgy vélték, hogy elegendő alapja van az Ausztráliából és Tajvanból származó import összevonásának úgy, hogy az import elemzéséből kizárják a Koreai Köztársaságból, a Thaiföldről és az Indonéziából származó importot.

(178) Mivel a vizsgálatok jelenlegi szakaszában Indonézia vonatkozásában állapítottak meg *de minimis* küszöb fölötti kiegyenlíthető támogatásokat, meg kellett vizsgálni, hogy az alaprendelet 8. cikkének (4) bekezdése értelmében indokolt-e az Indonéziából származó VPSZ és az Ausztráliából és Tajvanról származó import halmozott értékelése.

(179) A további vizsgálat eredményei jelezték, hogy:

a) Ausztrália, Tajvan és Indonézia esetében a támogatás mértékének országos mutatója fölötte volt a *de minimis* mértéknek;

b) az ezekből az országokból származó import mértéke a Közösség fogyasztásához képest nem elhanyagolható;

c) a Közösség piacán az importból származó VPSZ és a Közösségben előállított termék közötti verseny feltételeinek elemzése jelezte, hogy:

– az összes exportőr országból származó import VPSZ és a Közösségben előállított VPSZ hasonló termékek,

– az összes exportőr országból származó import VPSZ termékeket hasonló csatornákon keresztül ugyanazoknak a vevőknek értékesítették,

– az összes országból származó import VPSZ termékeket hasonló árakon értékesítették.

Megállapítást nyert, hogy az érintett országokból származó import eladási árai romboló hatással voltak a Közösség iparának áraira.

(180) A fenti megfontolások alapján az az álláspont alakult ki, hogy elégséges érvek szólnak az Ausztráliából, Tajvanból és Indonéziából származó import összevonása mellett.

b) *Az import mennyisége és a piaci részesedés*

(181) Indonézia hozzáadásával a VPSZ importja az érintett országokból 1996 és a vizsgálati időszak között az alábbiak szerint alakult:

(tonna)

Import	1996	1997	1998	Vizsgálati időszak
Ausztrália	62	1 248	11 254	11 799
Index	*100*	*2 007*	*18 093*	*18 969*
Tajvan	20 213	26 811	35 524	34 878
Index	*100*	*133*	*176*	*173*
Indonézia	4 696	12 238	25 276	22 871
Index	*100*	*260*	*538*	*487*
Összes ország	**24 971**	**40 297**	**72 054**	**69 548**
Index	***100***	***161***	***288***	***278***

Forrás: Eurostat

(182) A fenti táblázat igazolja, hogy az érintett országokból származó import mennyisége számottevően nőtt, különösképpen 1997 és 1998 között, amikor csaknem megkétszereződött. Az 1998 és a vizsgálati időszak között bekövetkezett enyhe csökkenés elsősorban arra vezethető vissza, hogy 1999 első negyedévének importja 1998 első negyedévéhez képest számottevően csökkent.

Piaci részesedés	1996	1997	1998	Vizsgálati időszak
Összes érintett ország	5,5 %	7,8 %	12,3 %	12,0 %
Index	100	142	224	218

(183) A fenti számok tartalmazzák az Indonéziából származó importot is. A trend igazolja az érintett országokból származó növekedését abszolút értékekben és piaci részesedésben egyaránt.

c) *Az átlagos importár*

(184)

Átlagos importár	1996	1997	1998	Vizsgálati időszak
Összes érintett ország Index: 1996 = 100	100	94	82	77

A fenti táblázat az átlagos importár jelentős csökkenéséről tanúskodik, különösen 1997 és 1998 között (–12 %). 1998 és a vizsgálati időszak között további 6 % importárcsökkenés következett be. Az áresés időben egybeesik az érintett országokból származó importnak az 1997 és a vizsgálati időszak között bekövetkezett növekedésével.

d) *Árrombolás*

(185) Emlékeztetni kell arra, hogy az árrombolást előzetesen az exportár (CIF közösségi határ, vám kifizetve) és a közösségi ipar által meghatározott ár (ab gyár) összehasonlítása alapján határozták meg. A VPSZ hasonló jellegű termékeire vonatkozó eladási árak a független vevőknek felszámolt, az árengedmények és a rabatt levonása után megállapított árak voltak. Az exportárakat szükség esetén korrigálták ahhoz, hogy a Közösség iparágának eladásaival megegyező mértékű kereskedelmi forgalmat vegyenek figyelembe.

(186) Az összehasonlítás eredményei (súlyozott átlagot hasonlítottak össze súlyozott átlaggal) jelezték, hogy az árrombolás mértéke, a közösségi ipar átlagos eladási árainak százalékában kifejezve, Ausztrália esetében átlagosan 21 % és Tajvan esetében 6,1 %. Mivel az árrombolás számításával kapcsolatban semmilyen megjegyzés nem érkezett, az árrombolás mértéke megerősítést nyer.

(187) Hasonló módszert alkalmaztak Indonézia esetében. Az együttműködő exportőr gyártók által megküldött információk és a nem együttműködő exportőrök vonatkozásában rendelkezésre álló információk alapján a megállapított árrombolás mértékének súlyozott átlaga 33,9 %.

4. A KÖZÖSSÉG IPARÁNAK GAZDASÁGI HELYZETE

a) *Termelés, kapacitás és kapacitás-kihasználás*

(188) Az AUK megkérdőjelezte a Bizottság által az érintett termék előállítására a Közösségben rendelkezésre álló termelőkapacitás értékeléséhez alkalmazott módszert. Véleménye szerint a VPSZ termelő kapacitás 7 %-os csökkenését nem a VPSZ termékek, hanem az egyéb termékek előállításához használt kapacitás vonatkozásában állapították meg, ezért ez a szám helytelen. Az AUK úgy vélte, hogy a VPSZ termelő kapacitást kizárólag a vizsgálat tárgyát képező VPSZ tényleges előállítása alapján kellett volna felmérni.

(189) Az AUK úgy vélte, hogy a Közösség iparában bekövetkezett kapacitás-csökkenés nem volt összefüggésben a súlyos károkozás megállapításával: egyrészt azért nem, mert a kapacitás leépítése nem tette lehetővé a Közösség ipara számára, hogy részesüljön a piac jelentős növekedéséből (+ 27 %) a vizsgált időszakban; másrészt, mivel a kapacitás csökkentését az a tény ösztönözte, hogy az egyéb termékek jövedelmezőbbek voltak, mint a VPSZ.

(190) A termelési kapacitás értékelését illetően ki kell hangsúlyozni, hogy az érintett terméket ugyanazokon a technológiai sorokon állítják elő, mint az ugyanehhez a családhoz tartozó összes többi terméket. Ezért nem lehetséges azonosítani a kifejezetten egy bizonyos termék gyártásához felállított tényleges kapacitást szemben az egyazon technológiai soron előállított összes egyéb termékkel. Ilyen körülmények között a VPSZ termelési kapacitás értékelésének alapja a VPSZ tényleges termelésének összehasonlítása az ugyanazokon a gyártósorokon előállított összes termék tényleges termelésével. Ennek következményeként – szemben az AUK érveivel – a VPSZ termelési kapacitásának értékelésekor figyelembe veszik a VPSZ tényleges termelését.

(191) A fentiekből következik, hogy a Közösség iparágának kapacitását nem határozta meg egyéb termékek bekapcsolása. Ezt az állítást támasztják alá a vizsgálat további megállapításai, amelyek megerősítették, hogy a közösségi iparban korábban a VPSZ előállításához használt néhány gyártósort átalakítottak és átcsoportosítottak olyan egyéb műszálak gyártására, amelyek nem képezik ennek a vizsgálatnak a tárgyát. A vizsgálat jelezte továbbá, hogy néhány VPSZ telephelyet a vizsgálati időszak alatt bezártak.

(192) Meg kell jegyezni, hogy egyes gépsorok és üzemek átállítását VPSZ gyártásáról egyéb termékek előállítására elsősorban a VPSZ gyártásában és forgalmazásában előforduló hosszú távú veszteségek tették szükségessé, aminek oka a dömpingáron piacra dobott és támogatott import által támasztott tisztességtelen verseny. A kapacitás csökkentése, amely valóban nem tette lehetővé, hogy a közösségi ipar részesülhessen a piaci növekedés előnyeiből, ezért különösen szorosan kapcsolódik a károkozás megállapításához, pontosabban a támogatott import és a Közösség ipara által elszenvedett méltánytalanság közötti, az alábbiakban tárgyalt ok-okozati összefüggéshez.

(193) Ennek alapján az AUK érvei megalapozatlanoknak tűnnek. Ennek megfelelően a megküldött adatok, a VPSZ termelési kapacitás értékelésére alkalmazott módszer, valamint az ideiglenes vámról szóló rendelet (141) és (142) preambulumbekezdésében megfogalmazott következtetések megerősítést nyernek.

b) *A Közösség iparának jövedelmezősége*

(194) Az AUK hangsúlyozta, hogy a Közösség iparának jövedelmezősége a vizsgált időszakban számottevően javult – a korábbi 4 % körüli veszteséggel szemben több mint 6 % nyereséget realizáltak. Utaltak arra, hogy noha az ideiglenes vámról szóló rendeletben említés történt arról, miszerint a jövedelmezőség mértéke továbbra sem kielégítő, nem közöltek számadatokat arról, hogyan alakult az iparág jövedelmezősége a támogatott import megjelenése előtt. Ennek következtében az AUK szerint a Közösség iparát ért kár jelentős vagy kevésbé jelentős voltáról hiteles értékelés nem készíthető.

(195) A fenti megállapítás helyesen utal arra, hogy a jövedelmezőség javulása a vizsgált időszak alatt nem jelenti automatikusan azt, hogy a Közösség iparát nem érte semmilyen súlyos kár. Ezenkívül az az értékelés, amelynek célja a károkozás súlyos vagy kevésbé súlyos voltának megállapítása, nem épülhet pusztán a jövedelmezőségre vagy a jövedelmezőség 1996 és a vizsgálati időszak közötti összehasonlítására.

Az alaprendelet rendelkezései néhány további tényezőt is felsorolnak. Ezek között említést érdemel a dömpingáron értékesített import mennyisége, a dömpingáron értékesített import hatása a Közösség piacán forgalomban levő hasonló termékek áraira. Az alaprendelet megállapítja, hogy önmagában egyetlen tényezőnek sincs szükségszerűen meghatározó befolyása a károkozásra vonatkozó negatív következtetések megállapítására.

(196) Ahogyan azt az alábbiakban a Közösség iparának gazdasági helyzetére vonatkozó következtetésekben jelezzük, a súlyos károkozásra vonatkozó megállapítás alapja nem pusztán a Közösség iparának nem megfelelő jövedelmezősége, hanem az iparágra vonatkozó gazdasági mutatók többségének kedvezőtlen alakulása: ilyen mutatók a piaci részesedés, a termelési kapacitás, az eladások volumene, az eladási árak, a készletek, a beruházások, a foglalkoztatás és az érintett országokból származó támogatott import jelentős árromboló hatása.

(197) Ami a jövedelmezőséget illeti, a jelenlegi vizsgálat során kiderült, hogy a jövedelmezőség kedvezőbb alakulása elsősorban a Közösség iparágában kezdeményezett szerkezetátalakítás, és ennek következményeként az eladások volumenében, az általános és ügyviteli költségekben, valamint az alapanyagok beszerzési áraiban bekövetkezett csökkenés eredménye. A termelési költségek gyorsabban csökkentek, mint az eladási árak, ily módon a Közösség iparában 1998-tól lehetővé vált a nyereséges gazdálkodás. Szükséges azonban felhívni a figyelmet arra, hogy a jövedelmezőségnek ez a javulása adott esetben ideiglenes is lehet, és bármilyen kedvezőtlen tényező, például az alapanyagárak kedvezőtlen alakulása súlyos következményekkel járhat és előidézheti a létrejött helyzet romlását.

(198) Ettől függetlenül meg kell jegyezni, hogy a Bizottság az ideiglenes vámról szóló rendelet (179) preambulumbekezdésében utalt arra, hogy a Közösség iparága számára nem méltánytalan ár számításánál a termelés összköltségéhez 10 %-nak megfelelő felárat kell hozzáadni. Következésképpen ez az a nyereségkulcs, amire a Közösség ipara joggal számíthat az érintett országokból származó támogatott import hiányában.

(199) A fentiek alapján, mivel a Közösség iparának jövedelmezőségét illetően egyéb észrevétel nem érkezett, az a következtetés, miszerint a vizsgálati időszak idején megállapított jövedelmezőség nem elfogadható, megerősítést nyert.

c) *Piaci részesedés*

(200) A TAK azzal érvelt, hogy a Közösség iparágában végrehajtott szerkezetátalakítás következményeinek egyike a Közösség piacán néhány, nem kellő hatékonysággal működő közösségi gyártó eltűnése. Azzal is érveltek, hogy a piacon maradt gyártók amellett, hogy a nemzetközi versenynek köszönhetően versenyképesebbek lettek, nem szenvedtek el semmilyen jelentősnek tekinthető piacvesztést.

(201) Ezzel az érvvel kapcsolatban fel kell hívni a figyelmet arra, hogy a vizsgálati időszak alatt a Közösség iparát a jelen esetben alkotó társaságok elemzése alapján következetesen értékelték a piaci részesedés alakulását. Ezért a TAK állításaival szemben a Közösség ipara által 1996 és a vizsgálati időszak közötti időszakban elszenvedett piacvesztés (–17 %) kifejezetten a Közösség iparát alkotó társaságokra vonatkozó információkon alapszik. Ezért az a feltételezés, miszerint a Közösség iparának piaci részesedése olyan vállalatokra vonatkozó információkat is tartalmaz, amelyek eltűntek vagy kivonultak a piacról, megalapozatlan.

d) *Következtetés*

(202) A fentiek ismeretében és tekintettel arra, hogy az Indonéziából származó import összesítése nem szolgáltat alapot az ideiglenes megállapításoknak, illetve annak a következtetésnek a felülvizsgálatára, miszerint a Közösség iparát a vizsgálati időszak alatt súlyos méltánytalanság érte, az ideiglenes vámról szóló rendelet (151) és (152) preambulumbekezdésében foglaltak a Közösség iparában kialakult helyzetről megerősítést nyertek.

E. **OKOZATI VISZONY**

1. A TÁMOGATOTT IMPORT HATÁSA

(203) Az AUK és a TAK is kijelentette, hogy nincs bizonyíték arra, hogy a Közösség ipara által elszenvedett kár előidézője a Tajvanból és Ausztráliából behozott korlátozott mennyiségű áru.

(204) Az AUK jelezte, hogy az Ausztráliából származó import piaci részesedése túl korlátozott (a fogyasztás 2 %-a) ahhoz, hogy ez az import befolyásolhassa az árak alakulását a Közösség piacán. Az áraknak a Közösség piacán tevékenykedő nagy piaci szereplők által diktált trendeket kell követniük. Ezért az AUK szerint a károkozást – amennyiben egyáltalán volt ilyen – az egyéb harmadik országokból származó jelentős import idézte elő.

(205) A TAK azzal is érvelt, hogy a tajvani export 6 %-os piaci részesedése az import alacsony árromboló hatása mellett sem képes befolyásolni a Közösség iparának helyzetét, hiszen ez utóbbi piaci részesedése a Közösségben több mint 50 %.

(206) Az AUK és a TAK által a piaci részesedés vonatkozásában felvetett érveket illetően emlékeztetni kell arra, hogy az Ausztráliából és Tajvanból származó import a vizsgálati időszak alatt egyértelműen fölötte volt a *de minimis* mértéknek. Megállapítást nyert továbbá, hogy az összesített elemzéshez szükséges összes feltétel teljesült. Ilyen körülmények között az egyes országok piaci részesedéseire vonatkozó megjegyzéseknek nincs jelentősége.

(207) Ezenkívül az ezekből az országokból származó import VPSZ termékeket a Közösség piacán olyan árakon értékesítették, amelyek romboló hatással voltak a Közösség saját iparának áraira. Ezért az Ausztráliából és Tajvanból behozott támogatott VPSZ termékek és az Indonéziából behozott olcsó támogatott VPSZ termékek jelentős kedvezőtlen hatással voltak a Közösség továbbra is sebezhető iparának gazdasági helyzetére. Ezt a megállapítást támasztja alá az a tény, hogy a VPSZ piac áttekinthető, ezért az árkülönbségeknek vagy olcsó ajánlatoknak ezen a piacon lehet árromboló hatásuk.

(208) Ebből következően olyan álláspont alakult ki, hogy az AUK és a TAK nem szolgáltak semmilyen olyan bizonyítékkal, amely megkérdőjelezné azt az előzetes megállapítást, miszerint a Közösség iparát az olcsó támogatott import miatt súlyos kár érte. Ezért megerősítést nyert az a megállapítás, miszerint a támogatott import önmagában is súlyos károkat okozott a Közösség iparának.

2. ÁRFOLYAM-INGADOZÁSOK

(209) Az AUK azzal érvelt, hogy a Bizottság nem vette figyelembe az Ausztráliából származó import árát befolyásoló árfolyam-ingadozások hatását, és jelezte, hogy a vizsgálati időszak alatt az Ausztráliából származó VPSZ árát befolyásolta az árfolyamok kedvező alakulása.

(210) Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az Ausztráliából származó importot a Közösség piacán nem AUD-ban, hanem USD, DEM és GBP pénznemben számlázták. Az ausztrál valuta paritásának ezért nem lehetett befolyása a vonatkozó megállapításokra.

(211) Mindenképpen ki kell emelni, hogy az ausztrál valuta értéke a vizsgálati időszak első hét hónapjában csökkent, majd a következő öt hónapban növekedett a vizsgált időszak első hónapjának ECU/EUR paritásához képest. Tehát a vizsgálati időszak alatt nem érvényesült az ausztrál valuta állandó értékcsökkenő trendje.

3. KÖVETKEZTETÉS

(212) Mivel a Közösség ipara által elszenvedett kár okaival kapcsolatban egyéb érvek nem érkeztek, az ideiglenes vámról szóló rendelet (170) preambulumbekezdésében megfogalmazott megállapítás, miszerint a támogatott import önmagában okozta a Közösség ipara által elszenvedett kárt, megerősítést nyer.

F. **A KÖZÖSSÉG ÉRDEKE**

1. A KÖZÖSSÉG IPARÁNAK ÉRDEKE

(213) Mivel a fenti kérdésekkel kapcsolatban semmilyen megjegyzés nem érkezett, a Közösség iparának érdekeltségére az ideiglenes vámról szóló rendelet (170) preambulumbekezdésében megfogalmazott megállapítások megerősítést nyertek.

2. A FELHASZNÁLÓKAT ÉRŐ HATÁSOK

(214) Az ideiglenes rendelet közzétételét követően néhány felhasználó és importőr írásban megküldte észrevételeit. Ezenkívül egy felhasználói egyesület is reagált az ideiglenes vámról szóló rendeletre, valamint meghallgatási lehetőséget kért és kapott.

(215) Ki kell hangsúlyozni, hogy a fenti felhasználók és importőrök többsége az eljárás kezdeményezésére vonatkozó közleményben meghatározott időn belül nem jelentkezett be és nem válaszolt a Bizottság által megküldött kérdőívre. Ennek következményeként ezek többsége az alaprendelet 31. cikkének (2) bekezdése értelmében nem tekinthető érdekelt félnek, véleményét az eljárásnak ebben a szakaszában nem kell figyelembe venni.

(216) Ezenkívül, az ideiglenes rendelet (171) preambulumbekezdése értelmében a Közösség érdekeinek vizsgálata során tanúsított elégtelen együttműködés azzal a következménnyel járt, hogy az intézkedéseknek az importőrök és felhasználók tevékenységeire gyakorolt hatását a rendelkezésre álló információk alapján értékelték.

(217) Az érdekelt felek által benyújtott előterjesztéseket megvizsgálták, és megállapították, hogy az érdekeltek legfontosabb érve az, hogy a kiegyenlítő vámok kivetése kedvezőtlen hatással lenne a feldolgozott termékek versenyképességére és végül veszélyeztetné túlélésüket a Közösség VPSZ piacán. A vámok kivetése első lépésként valóban elindítaná a VPSZ árak emelkedését az érintett országokban, ami arra késztetné a Közösség VPSZ felhasználóit, hogy emeljék a feldolgozott termékek árait. Véleményük szerint ez fokozná a más harmadik országokból és a vizsgálat által érintett országokból származó olcsó feldolgozott termékek behozatalát.

(218) Az ideiglenes rendelet (171) és (172) preambulumbekezdésének ismeretében a vizsgálat megállapította, hogy egyes felhasználók teljesen elfordultak a közösségi ipar VPSZ termékeitől, és csak az érintett országokból vásároltak. Ezért az a vélemény alakult ki, hogy amennyiben nem születik semmilyen korrekciós intézkedés az olcsó támogatott import VPSZ termékek okozta torzító hatások semlegesítésére, ez a helyzet tartóssá válik, és hosszú távon az egész piac látja ennek kárát: először, mivel a Közösség gyártóinak egy része kivonul a piacról, a Közösség piacán mérséklődik a verseny; másodszor, a Közösség piacán egyre nagyobb mennyiségben jelennek meg olcsó támogatott VPSZ termékek, és az ezeket a termékeket felhasználó piaci szereplők kedvezőbb versenyhelyzetbe kerülnek azoknál, amelyek más forrásokból szerzik be ezeket a termékeket. Ennek következményeként az a vélemény alakult ki, hogy a Közösség piacán az összes szereplőnek az az érdeke, hogy legyen hatékony verseny, és ennek érdekében az importból beszerzett támogatott VPSZ ellen vezessenek be kiegyenlítő intézkedéseket.

(219) A felhasználó ipar költségszerkezetéről rendelkezésre álló információk alapján a javasolt intézkedések, valamint a támogatott import és az egyéb beszerzési források közötti megoszlás az alábbiak szerint alakult:

– a VPSZ 25 % és 45 % közötti arányt képviselhet a feldolgozott termékek előállítása során jelentkező felhasználói összköltségben,

– az érintett országok vonatkozásában az átlagos kiegyenlítő vám közel 3 %,

– a VPSZ összes felhasználásában a támogatott import aránya 12 %.

A javasolt intézkedések 0,1 % és legfeljebb 0,16 % közötti mértékben befolyásolhatják a felhasználók termelési költségeinek növekedését. A vélhető költségnövekedés maximuma a Közösség piacán a hatékony piaci verseny helyreállítását szolgáló pozitív intézkedések hatásához képest elhanyagolható.

(220) Ennek következményeként az ideiglenes vámról szóló rendelet (172) preambulumbekezdésében megfogalmazott következtetés, miszerint a javasolt intézkedések hatása a felhasználók jövedelmezőségére és túlélésére a piacon korlátozott, megerősítést nyert.

3. KÖVETKEZTETÉS

(221) A Közösség érdekének meghatározására vonatkozó új érvek nem képesek megfordítani azt a következtetést, miszerint nincsenek olyan okok, amelyek megkérdőjelezhetik a kiegyenlítő intézkedések kivetésének megalapozottságát. Ezért az ideiglenes megállapítások megerősítést nyertek.

G. **VÉGLEGES VÁMOK**

(222) A támogatások, a károkozás, az ok-okozati összefüggések és a Közösség érdeke tekintetében megfogalmazott következtetések ismeretében az a vélemény alakult ki, hogy az Ausztráliából, Indonéziából és Tajvanból származó támogatott import által a Közösség iparágának okozott további kár megelőzése érdekében végleges kiegyenlítő intézkedésekre van szükség.

1. A KÁROKOZÁS KIKÜSZÖBÖLÉSE

(223) Az ideiglenes vámról szóló rendelet (179) preambulumbekezdésében foglaltak szerint sor került egy olyan, nem méltánytalan árszint meghatározására, amely az érintett országokból származó támogatott import hiányában fedezné a Közösség iparágának termelési költségeit és méltányos nyereséget biztosítana.

2. A VÁM KIVETÉSÉNEK MÓDJA ÉS MÉRTÉKE

(224) Az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdésével összhangban a kiegyenlítő vámok mértéke megegyezik a támogatás mértékével, mivel a kárt előidéző árkülönbözetek az összes érintett országban az összes exportőr esetében ennél magasabbak.

a) *Ausztrália*

(225) Ennek alapján az ausztrál együttműködő exportőr gyártó számára az alábbi kiegyenlítő vámtételeket állapították meg:

Társaság	Exporttámogatás mértéke	Összes támogatás mértéke	Javasolt kiegyenlítő vámtétel
Leading Synthetics	6,0 %	6,0 %	6,0 %
Egyéb társaságok	6,0 %	6,0 %	6,0 %

(226) Tekintettel a nagyfokú együttműködésre, amely kiterjedt az érintett termék Ausztráliából származó teljes importjára, megfelelőnek tekintették a maradvány vámtételnek az együttműködő társaságokra vonatkozó legmagasabb vámtétellel azonos szinten, azaz 6 %-on történő megállapítását.

b) *Indonézia*

(227) Tekintettel arra, hogy Indonéziában jelentős mértékben hiányzott az együttműködés, az együttműködés hiányának mértéke meghaladta a 30 %-ot, megfelelőnek tekintették olyan módszert alkalmazását, amely nem jutalmazza a nem együttműködő magatartást. Ennek megfelelően a nem együttműködő társaságokra vonatkozó vámtétel mértékét az alaprendelet 28. cikkével összhangban rendelkezésre álló tények alapján, azaz 10 %-on határozták meg.

Társaság	Exporttámogatás mértéke	Összes támogatás mértéke	Javasolt kiegyenlítő vámtétel
PT. Indorama Synthetics TbK	1,4 %	1,4 %	0 %
PT. Panasia Indosyntec TbK	0 %	0 %	0 %
PT. Susila Indah Synthetic Fiber Industries	0 %	0 %	0 %
PT. GT Petrochem Industries TbK	0,4 %	0,4 %	0 %
PT. Teijin Indonesia Fiber Corporation	0,4 %	0,4 %	0 %
Egyéb társaságok	5 %	10 %	10 %

c) *Tajvan*

(228) Emlékeztetni kell arra, hogy a Tajvanból származó VPSZ import vonatkozásában már léteznek hatályos dömpingellenes intézkedések. Az ebben a vizsgálatban megállapított támogatások azonban nem exporttámogatások, ezért ezek nincsenek befolyással az exportárak alakulására és a dömpingkülönbözetre. Ennek következményeként a kiegyenlítő vámokat, valamint a meglevő dömpingellenes intézkedésekkel együtt lehet bevezetni. Ennek megfelelően Tajvanban az együttműködő exportőr gyártókra vonatkozó kiegyenlítő vámtételek az alábbiak szerint alakulnak:

Társaság	Exporttámogatás mértéke	Összes támogatás mértéke	Javasolt kiegyenlítő vámtétel
Nan Ya Plastics Corp.	0,%	1,5 %	1,5 %
Far Eastern Textile Ltd	0 %	1,0 %	1,0 %
Shinkong Synthetic Fibres Corp.	0 %	0 %	0 %
Tuntex Distinct Corp.	0 %	0 %	0 %
Egyéb társaságok	0 %	1,5 %	1,5 %

(229) Tekintettel a nagyfokú együttműködésre, amely kiterjedt az érintett termék Tajvanból származó teljes importjára, megfelelőnek tekintették a maradvány vámtételnek az együttműködő társaságokra vonatkozó legmagasabb vámmal azonos szinten, azaz 1,5 %-on történő megállapítását.

(230) Az egyes társaságokra vonatkozó, a rendeletben meghatározott kiegyenlítő vámtételeket a jelenlegi vizsgálat megállapításai alapján határozták meg. Ezért ezek a vámtételek a vizsgálat során az egyes társaságokkal kapcsolatban feltárt helyzetet tükrözik. Ezek a vámtételek (szemben az „összes egyéb társaságra" vonatkozó ún. országra meghatározott vámmal) az érintett országból származó társaságok, azaz név szerint említett jogi személyek által előállított termékekre vonatkoznak. Ennek a rendeletnek a rendelkező részében kifejezetten, azaz név és cím megadásával meg nem nevezett bármely egyéb társaság, valamint az ilyen társaságokkal társult viszonyban levő társaság által előállított import termékeknél ezek a vámtételek nem vehetők igénybe, ezekre a termékekre az „összes egyéb társaságra" vonatkozó vámtétel érvényes.

(231) Az ilyen egyéni vámtételek alkalmazásával kapcsolatos kifogásokat (pl. az illető jogi személy névváltozása, vagy új gyártó, illetve értékesítő jogi személy létrejötte esetében) a Bizottságnak [1] kell megküldeni az összes vonatkozó információval együtt, elsősorban a névváltozással összefüggésben a társaság termelő tevékenységében és hazai és export eladásaiban bekövetkező változásokra vonatkozó információk megadásával. A Bizottság – szükség esetén a Tanácsadó Bizottság véleményének előzetes megismerését követően – az egyéni vámtételeket alkalmazni jogosult társaságok jegyzékének aktualizálásával módosítja ezt a rendeletet.

[1] Európai Bizottság, Kereskedelmi Főigazgatóság, C Igazgatóság, DEM 24 – 8/38, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Brüsszel.

H. **AZ IDEIGLENES VÁM BESZEDÉSE**

(232) Tekintettel az exportőr gyártóknál feltárt kiegyenlítő támogatások nagyságára, és ismerve a Közösség iparának okozott kár súlyosságát, mindenképpen szükséges, hogy a 123/2000/EK rendelet alapján az ideiglenes kiegyenlítő vám kivetésével biztosított összegeket a kivetett végleges vámok összegének megfelelő mértékben véglegesen beszedjék,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A 5503 20 00 KN-kód alá tartozó, Ausztráliából, Indonéziából és Tajvanból származó, nem kártolt, nem fésült, vagy más módon fonásra nem előkészített vágott szintetikus poliészter szálra végleges kiegyenlítő vám vonatkozik.

(2) Az elvámolás előtti közösségi nettó határparitásos árra alkalmazandó vámtétel az alábbi társaságok által gyártott termékekre a származási országok szerint a következő:

(1) **Ausztrália**

Társaság	Vámtétel (%)	TARIC kiegészítő kód
Leading Synthetics Pty Ltd, Melbourne, Victoria	6,0	A059
Minden más ausztrál társaság	6,0	A999

(2) **Indonézia**

Társaság	Vámtétel (%)	TARIC kiegészítő kód
PT. Indorama Synthetics TbK Graha Irama, 17th floor Jl. H. R. Rasuna Said Blok X-1 Kav. 1-2 PO Box 3375 Jakarta 12950	0	A051
PT. Panasia Indosyntec TbK Jl. Garuda 153/74 Bandung 40184	0	A052
PT. Susilia Indah Synthetic Fiber Industries Jl. Kh. Zainul Arifin Kompleks Ketapang Indah Blok B 1 n. 23 Jakarta 11140	0	A054
PT. GT Petrochem Industries TbK Exim Melati Building, 9th floor Jl. M. H. Thamrin Kav. 8-9 Jakarta 10230	0	A053
PT. Teijin Indonesia Fiber Corporation TbK 5th floor Mid Plaza 1 Jl. Jend. Sudiman Kav. 10-11 Jakarta 10220	0	A055
Mindenmás társaság	10	A999

(3) **Tajvan**

Társaság	Vámtétel (%)	TARIC kiegészítő kód
Nan Ya Plastics Corp., 201 Tung Kwa N. Road, Taipei	1,5	8193
Far Eastern Textile Ltd 33rd floor, no 207 Tun-Hwa South Road, Sec. 2, Taipei	1,0	8192
Shinkong Synthetic Fibres Corp. 7, 8th floor, 123 Sec. 2, Nanking E. Road, Taipei	0	8194
Tuntex Distinct Corp. 15th floor, no 376, Sec. 4, Jen Ai road, Taipei	0	A063
Minden más társaság	1,5	8195

(3) Ettől eltérő rendelkezések hiányában a vámtételekre vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

(1) A 123/2000/EK rendelet alapján az Ausztráliából és Tajvanból származó importra kivetett ideiglenes kiegyenlítő vámmal biztosított összegeket az ezzel a rendelettel véglegesen kivetett vám mértékének megfelelően kell beszedni. A végleges kiegyenlítő vám mértéke fölött beszedett összegeket vissza kell fizetni.

(2) Az 1. cikk (3) bekezdésében említett rendelkezéseket az ideiglenes kiegyenlítő vámok kivetésével biztosított összegek végleges beszedésére is ki kell terjeszteni.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2000. május 8-án.

a Tanács részéről

az elnök

J. PINA MOURA